



PRACOWNIA PROJEKTOWO-USŁUGOWA „GAMA” s.c.
ZBIGNIEW GAŁUSZKA, KRZYSZTOF MULARCZYK

55-120 OBORNIKI ŚLĄSKIE; UL. H. POBOŻNEGO 12 tel/fax (071) 352 51 30
e-mail: ppugama@gmail.com



PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA OBSZARU W REJONIE WSI ZABORÓWIEC, GMINA WIJEWO

Opracowanie:

mgr inż. Zbigniew Gałuszka

mgr inż. Ziemowit Folcik

Zaborówiec 2019

SPIS TREŚCI:

1.	INFORMACJE OGÓLNE.....	3
1.1.	PODSTAWY PRAWNE	3
1.2.	PRZEDMIOT, ZAWARTOŚĆ I METODA SPORZĄDZANIA PROGNOZY	3
1.3.	POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	3
2.	CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA.....	4
2.1.	ŚRODOWISKO.....	4
2.1.1.	Położenie i rzeźba terenu	4
2.1.2.	Gleby.....	4
2.1.3.	Wody powierzchniowe i podziemne	5
2.1.4.	Klimat	5
2.1.5.	Lasy	6
2.1.6.	Świat roślin i zwierząt	6
2.2.	STAN ŚRODOWISKA I ZAGROŻENIA	6
2.2.1.	Stan i zagrożenia powietrza atmosferycznego	6
2.2.2.	Stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych.....	7
2.2.3.	Zanieczyszczenie gleb.....	11
2.2.4.	Zagrożenia związane z transportem i poważne awarie	11
2.2.5.	Zagrożenie hałasem.....	12
2.2.6.	Niejonizujące promieniowanie elektromagnetyczne	13
2.2.7.	Zagrożenie dla świata roślin i zwierząt.....	14
2.2.8.	Zagrożenia nadzwyczajne	14
2.3.	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA	14
2.3.	WPLYW DOTYCHCZASOWEGO SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA NA STAN ŚRODOWISKA	18
2.4.	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU	18
3.	USTALENIA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	19
3.1.	KSZTAŁTOWANIE ZABUDOWY I KOMUNIKACJI.....	19
3.2.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA NINIEJSZEGO OPRACOWANIA ORAZ SPOSOBY, W JAKICH ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	20
3.2.1.	Dokumenty ustanowione na szczeblu międzynarodowym.....	20
3.2.2.	Dokumenty ustanowione na szczeblu wspólnotowym	21
3.2.3.	Dokumenty ustanowione na szczeblu krajowym.....	23
3.3.	OCHRONA ZABYTEKÓW.....	24
4.	PROGNOZOWANE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO I ICH SKUTKI	24
4.1.	ZACHOWANIE ISTNIEJĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ.....	24
4.2.	PROGNOZOWANE NOWE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	25
4.2.1.	Przewidywane znaczące oddziaływania ustaleń planu, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, w szczególności na zwierzęta i rośliny.....	25
4.2.2.	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru	31
4.2.3.	Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.....	31
4.2.4.	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	32
4.2.5.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	32
5.	PODSUMOWANIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	32

1. Informacje ogólne

1.1. Podstawy prawne

Niniejsze opracowanie zostało sporządzone zgodnie z wytycznymi zawartymi w:

- Uchwale Rady Gminy w Wijewie Nr VII/46/2019 z dnia 21 maja 2019r. w sprawie przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Zaborówiec, gmina Wijewo
- ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1945),
- ustawą z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018, poz.2081).

1.2. Przedmiot, zawartość i metoda sporządzania prognozy

Niniejsze opracowanie stanowi prognozę oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Zaborówiec, gmina Wijewo

Prognozę opracowano na podstawie analizy projektu planu, założeń ekofizjograficznych, założeń ochrony środowiska, informacji o projektowanych inwestycjach oraz materiałów archiwalnych dotyczących charakterystyki i stanu środowiska.

Rozpoznanie aktualnego stanu środowiska i jego zagrożeń wynikających z realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Zaborówiec, gmina Wijewo uzupełniono na podstawie wizji terenowej.

Prognoza została opracowana w celu określenia oceny skutków ewentualnych oddziaływań na środowisko, jakie mogą nastąpić w wyniku realizacji ustaleń planu. Uwzględnia ona wszystkie najważniejsze komponenty środowiska naturalnego i ich wzajemne powiązania oraz warunki życia mieszkańców.

Prognozę oddziaływania omawianej planu przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan wiedzy o środowisku oraz przewidywanym zagospodarowaniu terenu.

Zakres merytoryczny prognozy uwzględnia warunki określone w art. 51 ust. 2 z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081) i zawiera trzy zasadnicze punkty:

- pierwszy - ogólna analiza aktualnego stanu środowiska na obszarze objętym planu, ze szczególnym uwzględnieniem jego wrażliwości i odporności na degradację, wymogów ochrony przyrody i różnorodności biologicznej oraz dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu i jego wpływu na środowisko, a także na jakość życia i zdrowie ludzi,
- drugi - omówienie ustaleń planu, szczególnie tych, które mają wpływ na środowisko,
- trzeci - właściwa prognoza, którą poprzedza ocena dotychczasowych skutków wpływu zagospodarowania przestrzennego na środowisko oraz przewidywanych oddziaływań realizacji projektu planu na poszczególne elementy środowiska i ich wzajemne powiązania. W tej części zostały również przedstawione propozycje rozwiązań mogących wyeliminować lub ograniczyć negatywne wpływy na środowisko.

1.3. Powiązania z innymi dokumentami

Przy sporządzaniu planu oraz prognozy oddziaływania na środowisko uwzględniono przepisy prawne zawarte w:

- Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 poz. 799);
- Ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 poz. 1161);
- Ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019 poz. 868),

- Ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2018 poz. 2268);
- Ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2018 poz. 2081)
- Ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 poz. 1614).

W prognozie wykorzystano informacje zawarte w następujących opracowaniach:

- „Geografia regionalna Polski” J. Kondracki Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa 2000r.,
- Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku,
- Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny,
- Program Ochrony Środowiska Województwa Wielkopolskiego na lata 2016 – 2020 z aktualizacją,
- Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2016 – 2022 wraz z planem inwestycyjnym,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Wijewo 2001 r.,
- Program ochrony środowiska gminy Wijewo, „EKOMAL” Biuro Usług Ekologicznych, Wijewo 2006 r.,
- Program ochrony środowiska dla powiatu leszczyńskiego NA LATA 2012 – 2016 z perspektywą do roku 2020, Leszno 2012.

2. Charakterystyka środowiska

W prognozie oddziaływania planu na stan środowiska, przedstawiono charakter środowiska w sposób poglądowy, dając w ten sposób ogólny wgląd w jego charakter i stan. Ogólną charakterystykę można zebrać w kilku punktach dotyczących położenia i morfologii, budowy geologicznej i złóż, wód powierzchniowych i podziemnych, klimatu i życia biologicznego oraz dotychczasowego przekształcenia i zanieczyszczenia środowiska.

2.1. Środowisko

2.1.1. Położenie i rzeźba terenu

Według regionalizacji fizyczno-geograficznej J. Kondrackiego teren opracowania położony jest w obrębie prowincji Pojezierzy Południowo-bałtyckich, makroregionu Pojezierza Leszczyńskiego, w mezoregionie Pojezierza Sławskiego.

Deniwelacje terenu w granicach gminy Wijewo wynoszą około 40 m. Najniżej położone fragmenty terenu znajdują się w północnej części, w rejonie rynien jeziornych i wynoszą około 60,0 m n.p.m. Natomiast najwyższe wyniesione fragmenty wysoczyzny morenowej obejmują rzędne około 95,0 m n.p.m. Generalnie przeważają powierzchnie terasowe, które w szerokiej pradolinie Obrzy wraz z ciągami jezior rynnowych tworzą rys geomorfologii gminy. Fragment wysoczyzny morenowej występuje w części południowo -wschodniej, w rejonie granicy z gminą Włoszakowice i Wschową.

Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obejmuje miejscowość Zaborówiec, w gminie Wijewo, powiat leszczyński, województwo wielkopolskie. Miejscowość leży we wschodniej części gminy.

2.1.2. Gleby

Gleby gminy Wijewo należą do przeciętnych. Wskaźnik rolniczej przestrzeni produkcyjnej wg Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach wynosi 53,7 punktów.

Na terenie gminy nie występują gleby klasy I i II, a gleby klasy III łącznie stanowią tylko 26%. Gleby klas czwartych stanowią 37 %, V - 25 %, VI - 12 %.

W odróżnieniu od klas bonitacyjnych, które w przybliżeniu oddają ogólną wartość produkcyjną gleb w naturalnych warunkach gospodarowania, pełną rolniczą ich przydatność określają kompleksy rolniczej przydatności.

Kompleksy rolniczej przydatności	Grunty orne							
%	2	3	4	5	6	7	8	9
	9	2	33	18	24	12	1	1

Określając ogólnie stopień funkcjonalnej przydatności gleb, to:

- kompleksy glebowe od 2-5 i 8 zaliczyć można do terenów korzystnych dla produkcji rolnej (stanowią 63 %),
- Kompleksy 6, 7, 9 mało przydatne dla produkcji rolnej, korzystne dla rozwoju funkcji pozarolniczych (37 %).

Na obszarze opracowania planu występują grunty orne klas bonitacyjnych IIIb-VI. Są to gleby bielcowe wytworzone na piaskach luźnych (grunty orne VI klasy bonitacyjnej – kompleks żytni bardzo słaby) oraz gleby pseudobielcowe wytworzone na glinach piaszczystych (grunty orne IVb klasy bonitacyjnej – kompleks żytni dobry i bardzo dobry)

2.1.3. Wody powierzchniowe i podziemne

Gmina Wijewo w całości położony jest w dorzeczu Odry. System wodny obszaru uwarunkowany jest budową geologiczną, stosunkami geomorfologicznymi i litologicznymi. Główną osią drenażową obszaru jest rzeka Obrzyca, która poprzez system swych odpływów odwadnia obszar w kierunku północnym i zachodnim. Niemal cała północno - zachodnia część gminy odwadniana jest poprzez Młynówkę Kaszczorską w kierunku północnym do Obrzańskiego Kanału Południowego, niewielki fragment północno - zachodnie części gminy do Dopływu z jeziora Dominickiego; część zachodnia poprzez Kanał Samka i Breński dalej rzeką Czernicą w kierunku zachodnim do Obrzycy.

Głównym użytkowym poziomem wodonośnym gminy Wijewo jest czwartorzędowy poziom międzyglinowy. Poziom międzyglinowy posiada korzystne parametry filtracyjne, co związane jest z jego stosunkowo dużą miąższością wykształceniem jako piaski średnioziarniste, gruboziarniste i żwiry, rzadziej piaski drobnoziarniste. Poziom ten zasilany jest przez infiltrację opadów poprzez nadległy kompleks piasków i glin zwałowych lub przez przesączanie wód z poziomu gruntowego.

Czwartorzędowe wody gruntowe na obszarze planu tworzą zwierciadło o charakterze swobodnym na głębokości 7,8 -15,6 m p.p.t, średnio 11,8 m p.p.t. Głębokość zalegania zwierciadła wód gruntowych jest skorelowana z rzędną terenu. Wahania zwierciadła wód oszacowano na 1 m. Przepływ wód gruntowych odbywa się w kierunku północno- zachodnim tj. w kierunku cieku przepływającego w pobliskim obniżeniu dolinnym. Wody gruntowe zasilane są poprzez bezpośrednią infiltrację opadów. Poziom wód gruntowych w rejonie opracowania nie ma znaczenia użytkowego.

Obszar objęty planem leży w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 304 „Zbiornik międzymorenowy Przemęt (dawniej Zbąszyń), gromadzącego wodę w czwartorzędowych utworach porowych. Wg. klasyfikacji A.S. Kleczkowskiego zbiornik ten zaliczony został do obszarów podlegających wysokiej ochronie (OWO).

2.1.4. Klimat

Analizowany obszar, należy do strefy klimatu umiarkowanego w obszarze wzajemnego przenikania się wpływów oceanizmu atlantyckiego i kontynentalizmu wschodnioeuropejskiego. Udział cech klimatu morskiego jest tu jednak większy. Na warunki klimatu lokalnego mają wpływ między innymi takie elementy jak: ukształtowanie terenu, pokrycie szatą roślinną, głębokość zalegania wód gruntowych, duże powierzchnie wód otwartych.

Najkorzystniejszymi warunkami klimatu lokalnego charakteryzują się obszary wysoczyzny oraz fragmenty wyższych poziomów terasowych. Tereny te są dobrze przewietrzane, nasłonecznione i cechują się małą wilgotnością. Natomiast obniżenia terenu niższych poziomów terasowych dna rynien charakteryzują się podwyższoną wilgotnością powietrza,

utrudnionym przewietrzaniem. Są to tereny częstych inwersji temperatur oraz gromadzenia się mas chłodnego powietrza, a także częstego występowania mgieł.

Według regionalizacji W. Ikonowicza, gmina Wijewo położona jest w obrębie regionu śląsko-wielkopolskiego, reprezentującego obszar przewagi wpływów oceanicznych. Amplitudy temperatur są mniejsze od przeciętnych w Polsce. Wiosna i lato wczesne i ciepłe (+ 18,1 oC w lipcu), zima łagodna (-3,6 o C w styczniu) i krótka z nietrwałą pokrywą śnieżną utrzymującą się przez ok. 60 do 65 dni. Długość okresu wegetacyjnego wynosi ok. 220 dni. Roczna suma opadów wynosi nieco ponad 550 mm, tj. poniżej średniej krajowej. Wyjątkowo duża jest ilość dni z mgłą- 53,8.

2.1.5. Lasy

Dominujące typy siedliskowe występujące w rejonie opracowania to bor świeży i bor mieszany. Lasy liściaste zajmują znacznie mniejsze powierzchnie. W borze świeżym dominuje sosna a runo tworzą: borówka czarna, trzcinnik leśny, gajnik lśniący, rokit pospolity, widłoząb miotlasty, borówką brusznica, wrzos pospolity. W borze mieszanym obok sosny występują dęby szypułkowe i bezszypułkowe, a w runie konwalia majowa, konwalia dwulistna i szczawik zajęczy. Miejscami na wydmach występują zespoły boru suchego, w którym runo tworzą: chrobotki, szczytlika siwa, kostrzewa owcza, widłoząb miotlasty, wrzos pospolity. Bardziej urozmaicone typy siedlisk cechują rejon jezior: Wielkiego, Małego i Trzebidzkiego. Występują tu drzewostany brzożowe, bukowe i świerkowe, a na glebach bagiennych drzewostany olchowe i jesionowe. Na terenie objętym opracowaniem mpzp nie występują większe kompleksy leśne, a jedynie pojedyncze częściowo zadrzewione działki, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki leśne.

2.1.6. Świat roślin i zwierząt

Dominującym gatunkiem drzewostanu jest tu sosna zwyczajna (*Pinus silvestris*) z pojedynczymi nasadzeniami brzozy brodawkowatej (*Betula pendula*). Warstwa podszytu jest mało zróżnicowana, występuje tu samosiew, dębu, kaliny koralowej, kruszyny pospolitej i dzikiego bzu czarnego. Runo jest zróżnicowane, występują tu: mchy, borówka czarna, borówka czernica, orlica pospolita, kostrzewa owcza, miejscami chrobotek. Jest to siedlisko boru świeżego, gleby tego siedliska zaliczyć można do typu darniowo-bielicowego, wytworzonego na piaskach gliniastych, słabo gliniastych, a miejscami nawet na piaskach świeżych.

Świat zwierzęcy jest również charakterystyczny dla tego typu siedlisk terenów rolniczych. Wiele gatunków zwierząt znajduje tu sprzyjające warunki do żerowania jak i okresowo do bytowania. Z saków pojawiają się m.in. wędrujące sarny (*Capreolus capreolus*), dziki (*Sus scrofa*), lisy (*Canis vulpes*), a z ptaków stwierdzono okresowe bytowanie kilku pospolitych ptaków: sosnowki (*Periparus ater*), trznadla (*Emberiza citrinella*), sówki (*Garrulus grandarius*), kosa (*Turdus merula*), śpiewaka (*Turdus philomelos*), pierwiosnka (*Phylloscopus collybita*), piecuszka (*Phylloscopus trochilus*), muchołówki żałobnej (*Ficedula hypoleuca*), modraszka (*Cynistes caeruleus*), bogatki (*Parus major*), zięby (*Fringilla coelebs*).

2.2. Stan środowiska i zagrożenia

2.2.1. Stan i zagrożenia powietrza atmosferycznego

Stężenie zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym jest związane ze stopniem koncentracji źródeł emisji zanieczyszczeń, wielkością emisji, warunkami rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń oraz wpływem zanieczyszczeń transgranicznych. Stężenia podstawowych zanieczyszczeń charakteryzują się dużą zmiennością w ciągu roku. W okresie zimowym obserwuje się znaczny wzrost stężeń SO₂ i pyłu zawieszonego. Wzrost stężeń w sezonach grzewczych obserwuje się w szczególności na terenach zabudowy mieszkaniowej (emisja niska). Głównym źródłem emisji, np.: benzenu, węglowodorów pierścieniowych czy metali ciężkich jest sektor komunalny (spalanie węgla) oraz transport samochodowy. Emisje pyłów i gazów pochodzących ze źródeł naturalnych (np. erozji gleb, procesów gnilnych jak i związanych z działalnością człowieka) mają zasadniczy wpływ na stan jakości powietrza atmosferycznego.

Zanieczyszczenia emitowane do atmosfery w wyniku działalności człowieka można podzielić na następujące grupy:

- energetyczne spalanie paliw - główne źródło emisji SO₂, CO₂, CO, pyłów i tlenków azotu,
- produkcja wyrobów przemysłowych - główne źródło emisji lotnych związków, organicznych, metanu, pyłów, SO₂,

NO₂, i CO₂,

- transport - znaczny udział w emisji CO, NO_x, SO₂, lotnych związków organicznych,
- niska emisja z ogrzewania budynków mieszkalnych i obiektów użyteczności publicznej - emisja tzw. gazów szklarniowych, węglowodorów aromatycznych i dioksan.

Zgodnie z opublikowaną przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Poznaniu „Informacją o stanie środowiska i działalności kontrolnej wielkopolskiego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w powiecie leszczyńskim ziemskim w roku 2014” oceny jakości powietrza w strefach dokonano z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny i poziomy docelowe.

Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia

Nazwa powiatu/strefy	Symbol klasy strefy dla poszczególnych substancji											
	NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	pył PM _{2,5}	pył PM ₁₀	BaP	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
wielkopolska leszczyński	A	A	A	A	A	C	C	A	A	A	A	A

Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin

Nazwa powiatu/strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy		
	SO ₂	NO _x	O ₃
wielkopolska leszczyński	A	A	A

2.2.2. Stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych

Obszar objęty planem położony jest w granicach Jednolitej Części Wód Powierzchniowych PLRW6000251564899 o nazwie Młynówka Kaszczorska z jez. Wieleńskim, Białym- Miąłkiem, Lgińsko.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1187) WIOŚ Poznań przedstawił: *Wyniki badań, klasyfikacja wskaźników i oceny za rok 2017* Wyniki przedstawiono w tabeli poniżej:

Nazwa JCWP	Kod JCWP	Ocena spełnienie wymagań dla obszarów chronionych					Stan ekologiczny	Stan chemiczny	Stan wód
		1	2	3	4	5			
Młynówka Kaszczorska z jez. Wieleńskim, Białym- Miąłkiem, Lgińsko	PLRW6000251564899		N		N	N	słaby	poniżej stanu dobrego	zły

*Ocena spełnienia wymagań dla obszarów chronionych:

1. będących jednolitymi częściami wód, przeznaczonymi do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia,
 2. przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie,
 3. przeznaczonych do bytowania ryb,
 4. będących jednolitymi częściami wód przeznaczonymi do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych,
- wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych. N - niespełnione wymogi

Reasumując, analizowana JCWP Młynówka Kaszczorska z jez. Wieleńskim, Białym- Mialkiem, Lgińsko nadal odznacza się złym stanem wód. Głównym celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

Cele ochrony środowiska dla jednolitych części wód (JCW) zgodnie z Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Kod JCW	Nazwa obszaru chronionego	Cel środowiskowy dla obszaru chronionego
PLRW6000251564899	Obszar Chronionego Krajobrazu "Pojezierze Sławsko- Przemęckie"	Zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego cieków, mokradel i torfowisk.
	Przemęcki Park Krajobrazowy (Wielkopolski)	Zachow. fragmentu krajobrazu polodowcowego. Ogranicz. zmian stos. wodnych i regulacji cieków. Wyklucz. niszczenia obsz. zabagnionych i zatorfionych oraz eksploatacji torfu.
	Pojezierze Sławskie	Utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony. Właściwy stan ochr. trzcinia wymaga: zachow. wodnych szuwarów trzcinowych. --- Właściwy stan ochr. krakwy wymaga: zachow. natur. mozaiki mokradłowego krajobrazu, zwykle z udz. różnych silnie zarośniętych zb. wodnych. --- Właściwy stan ochr. gęsi gęgawy wymaga: zachow. natur. mozaiki mokradłowego krajobrazu, zwykle z udz. różnych silnie zarośniętych zb. wodnych. --- Właściwy stan ochr. baka wymaga: zachow. bagiennych, podtopionych szuwarów. --- Właściwy stan ochr. gagola wymaga: zachow. akwenów z leśną strefą brzeg. bogatą w drzewa dziuplaste, zachow. spokoju tafli wody w okr. wodzenia młodych. --- Właściwy stan ochr. bączka wymaga: zachow. podtopionych szuwarów. --- Właściwy stan ochr. podrózniczka wymaga: zachow. bagiennego char. biotopu. --- Właściwy stan ochr. kani rudej wymaga: zachow. akwenów i ter. podmokłych w krajobrazie. --- Właściwy stan ochr. wąsatki wymaga: zachow. bagiennych podtopionych szuwarów. --- Właściwy stan ochr. perkoza dwuczubego wymaga: zachow. akwenów z dużym lustrem wody i natur. roślinnością szuwarową i pływającą. [Wymaga wg. proj. dokumentacji PZO: Zachowanie szuwarów na brzegach jezior i bagiennych szuwarów w innych lokalizacjach, utrzymanie na ograniczonym poziomie presji turystyki i rekreacji wodnej, ograniczenie zabudowy w pobliżu brzegów jezior.].
	Ostoja Przemęcka	Utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony. Właściwy stan ochr. chronionych w obszarze gat. ryb wymaga (wg. najbardziej wymagającego gat.): Ciągłość ekologiczna - brak sztucznych przegradów wyższych niż 10 cm. EFI+ w klasie I lub II. Jakość hydromorfologiczna (śr. arytm. ocen elementów: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta, ciągłość cieku wg PN-EN 14614) 4 gat. ramienic. Strefa fotyczna >15 m głęb. lub do dna jez. Występowanie ramienic >5 m głęb. lub do dna jez. pH stabilne, 7-8,5. Brak gat. obcych z ew. wyjątk. dopuszczalnej moczarki kanad. Brak gat. ekspansywnych jak rogatek sztywny, rdestnica grzebieniasta, glony nitkowate. Brak dominacji sinic. Wykluczenie presji dopływu ścieków, eutrofizacji, użytkowania wędkarskiego i in. użytkowania rekreacyjnego, fragmentacji strefy brzegowej, szuwarów i litoralu, która mogłaby pogarszać parametry wody lub stan roślinności ramienicowej. --- Właściwy stan ochr. starorzeczy i naturalnych eutroficznych zbiorników wodnych (3150) wymaga: zaostrome parametry fizykochemiczne: przezroczystość (wid. krążka Secchiego) >2,5 m (w płytszych do dna), niezależnie od współczynn. Schindlera; pokrycie pleustofitów wody nie głębiej niż 10 cm

		ppt. Brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana” na skutek podjętych działań ochronnych (zasypywanie rowów, budowa przegród itp.). --- Właściwy stan ochr. obniżeń na podłożu torfowym z rośl. przygielkową (7150) wymaga: poziom wody w przedziale 10 cm ppt - 2 cm npt. Brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana” na skutek podjętych działań ochronnych (zasypywanie rowów, budowa przegród itp.). --- Właściwy stan ochr. torfowisk nakredowych (7220) wymaga: Poziom wody 0-10 cm ppt (dla kłociowisk dopuszcz. 0-10 cm ppt). --- Właściwy stan ochr. górskich i nizinnych torfowisk zasadowych o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk (7230) wymaga: poziom wody w przedziale 10 cm ppt - 2 cm npt. Stabilne zasilanie wodami podziemnymi pH>7. Brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana” na skutek podjętych działań ochronnych (zasypywanie rowów, budowa przegród itp.). --- Właściwy stan ochr. łągów wierzbowych, topolowych, olszowych i jesionowych (91E0) wymaga: uwodnienie (w tym, jeśli dotyczy, dynamika zalewów) normalne z punktu widzenia odpowiedniego podtypu (zbiorowiska roślinnego). Naturalny lub zrenaturalizowany charakter i reżim hydrolog. cieków, jeżeli sąsiadują z łągami. --- Właściwy stan ochr. selerów błotnych wymaga: uwilgotnienie optymalne (podłoże wilgotne, stabilny poziom wód). --- Właściwy stan ochr. bobra wymaga: tolerowanie działań bobrów. --- Właściwy stan ochr. wydry wymaga: bogatej bazy żerowej, pośrednio zachowania lub odtworzenia naturalnego źródnicow. siedlisk ryb i płazów. --- Właściwy stan ochr. kumaka niz. wymaga: zachow. miejsc łągowych, w postaci (zależnie od specyf. obszaru) stawów lub kompleksów drobnych zbiorn. wodnych o naturalnym charakterze. Brak trendu zanikania drobnych oczek wodnych w krajobrazie. --- Właściwy stan ochr. kozy wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Gdy wyst. w starorzeczach, zachow. starorzeczy w stanie natur. Gdy wyst. w rowach, obecność namulów. Gdy wyst. w jeziorach naturalność strefy brzeg. i litoralu. Wzgl. liczebność >0,01 os./m2, obecne wszystkie kat. wiekowe (ADULT, JUV, YOY) i YOY+JUV>50%; udział >5% w zespole ryb i minogów. --- Właściwy stan ochr. różanki wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Zarośn. wody przez roślinność >50%. Względna liczebność małży skójkowatych >0,1 os./m2. Gdy wyst. w jez. naturalność strefy litoralu i wyst. małży skójkowatych >0,1 os./m2. Wzgl. liczebność >0,01 os./m2, >25 osobn. 20% w zespole ryb i minogów. --- Właściwy stan ochr. czerwonończyka nieparka wymaga: naturalne war. wodne siedliska łąkowego, lokalnie podmokłe i wilgotne, w tym jeśli dotyczy z zarosn. rowami z wyst. szczawi, ale umożliw. koszenie łąk.
--	--	--

Obszar Natura 2000 Jezioro Brenno PLH300018

Jezioro Breńskie jest jeziorem przepływowym, zasilanym wodami Młynówki Kaszczorskiej. Powyżej obszaru ciek ten przebiega m.in. przez jeziora Lginko i Lgińsko, a następnie jeziora Lincjusz i Białe-Miałkie. Po przepłynięciu przez Jezioro Breńskie, Młynówka Kaszczorska przebiega przez jezioro Wieleńskie-Trzytoniowe, skąd wypływa jako Kanał Kaszczorski, który następnie wpada do Obrzańkiego Kanału Południowego (Rastrowa Mapa Podziału Hydrograficznego Polski, arkusze M-33-9-A i M-33-9-B). Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* obszar znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowej rzek o nazwie Młynówka Kaszczorska z jez. Wieleńskim, Białym-Miałkim, Lgińsko (kod PLRW6000251564899). Stanowi ona naturalną część wód o złym stanie bez ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych. Ponadto, północna część obszaru Natura 2000 położona jest w jednolitej części wód jezior o nazwie Białe-Miałkie (kod PLLW10029). Stanowi ona naturalną część wód zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Obszar objęty planem położony jest w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) PLGW600069 o numerze 69. JCWPd nr 69 znajduje się na obszarze wodnym Środkowej Odry. Jej powierzchnia

to 2366km². Na opisywanym terenie znajduje się 5 GZWP o numerach 150, 302, 304, 305, 306. W obrębie omawianego systemu wodonośnego wyodrębniono dwa pietra wodonośne o znaczeniu użytkowym: czwartorzędowe i neogenskie. Utworami budującymi warstwę wodonośną danego obszaru JCWPd 69 są utwory porowe. Pod względem stratygraficznym i litologicznym są to piaski mioceńskie i czwartorzędowe. Średni współczynnik k filtracji dla danej JCWPd wynosi 10^{-4} - 10^{-6} , a średnia miąższość utworów wodonośnych to 6-55m. W związku z powyższych analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd 69, gdzie nadkład warstwy wodonośnej stanowią głównie utwory przepuszczalne, lokalnie utwory słaboprzepuszczalne.

Poniżej w tabeli przedstawiono charakterystykę JCWPd 69, zgodnie z z charakterystyką Jednolitych Części Wód Podziemnych, stanowiącą załącznik nr 2 do *Planu gospodarowania wodami na obszarze Dorzecza Odry*

Jednolita część wód podziemnych (JCWPd)		Lokalizacja			Ocena stanu		Ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych
Europejski kod JCWPd	Nazwa JCWPd	Region wodny	Nazwa dorzecza	RZGW	ilościowego	chemicznego	
PLGW600069	69	Środkowej Odry	Odra	Wrocław	dobry	dobry	niezagrożona

Monitoring wód podziemnych na obszarach dorzeczy w Polsce prowadzony jest zgodnie z rozporządzeniem w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych. Ocena stanu JCWPd przyjęta w Planach Gospodarowania Wodami dla dorzecza Odry w części dotyczącej stanu chemicznego pochodzi z „Raportu o stanie chemicznym i ilościowym jednolitych części wód podziemnych dla obszarów dorzeczy zgodnie z wymaganiami RDW z listopada 2008, a w części dotyczącej stanu ilościowego JCWPd z „Opracowania analizy presji i wpływów zanieczyszczeń antropogenicznych w szczegółowym ujęciu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych dla potrzeb opracowania programów działań i planów gospodarowania wodami” z maja 2007r. Tak więc przyjęta w Planie Gospodarowania Wodami dla dorzecza Odry ocena stanu analizowanej JCWPd 71 została wykonana w 2008r. w oparciu o klasyfikację wg Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. z 2008r., nr 143, poz. 896). Ocena ta została opublikowana w „Raporcie o stanie chemicznym i ilościowym jednolitych części wód podziemnych dla obszarów dorzeczy zgodnie z wymaganiami RDW z listopada 2008r.

Z uwagi na to, iż Plan Gospodarowania Wodami dla dorzecza Odry został opracowany w 2011 r, analiza stanu ilościowego oraz chemicznego może być dla niektórych JCWPd nieaktualna. Mając na uwadze rzetelność oraz aktualność przedstawianych informacji dokonano oceny aktualnego stanu analizowanej JCWPd 71, wykorzystując dane i informacje dostępne na stronie Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu. Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska (w tym przypadku Poznań) w oparciu o Program PMŚ prowadzą badania jakości wód podziemnych w ramach JCWPd, w poszczególnych punktach pomiarowo-kontrolnych. Wyniki analiz uwzględniane są w rocznych sprawozdaniach lub raportach o stanie środowiska. Aktualnie obowiązującym na terenie województwa wielkopolskiego jest „Program Państwowego Monitoringu Środowiska województwa wielkopolskiego na lata 2013-2015” (dalej PMŚWW). Założono w nim monitoring 18 JCWPd, w tym 5 szczególnie narażonych na zanieczyszczenia ze źródeł rolniczych. Badania i ocena stanu chemicznego JCWPd zgodnie z przyjętym zadaniem w PMŚWW prowadzone są przez:

Państwowy Instytut Geologiczny w sieci krajowej monitoringu, w około 110 punktach pomiarowych, w ramach:

- monitoringu diagnostycznego, którym będą objęte wszystkie jednolite części wód podziemnych w roku 2015,
- monitoringu operacyjnego, którym objęte będą jednolite części wód podziemnych uznane za zagrożone nieosiągnięciem określonych dla nich celów środowiskowych w roku 2013 i 2014;

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu w ramach:

- sieci pomiarowej na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego w latach 2013-2015

Ostatnie wyniki monitoringu wód podziemnych w województwie wielkopolskim zostały opublikowane w „Raporcie o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2013” oraz „Ocenie jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w 2013r. (wg badań PIG)”. Żaden z wyznaczonych w 2013r. punktów pomiarowych nie był zlokalizowany w obszarze analizowanej JCWPd 71. W latach 2010-2012 również nie wyznaczono w ramach JCWPd 71 żadnego punktu monitoringu wód podziemnych.

W związku z powyższym należy przyjąć stan ilościowy i jakościowy JCWPd 71, taki jaki został określony w Planie Gospodarowania Wodami dla dorzecza Odry. Brak jest bowiem późniejszych wyników monitoringu stanu wód podziemnych dla tej JCWPd.

2.2.3. Zanieczyszczenie gleb

Gleby stanowią jeden z podstawowych zasobów środowiska przyrodniczego, wpływającego bezpośrednio na kształtowanie się szaty roślinnej i sposoby przyrodniczego użytkowania powierzchni ziemi. Zróżnicowanie rzeźby terenu, budowy geologicznej i stosunków wodnych, wpłynęło decydująco na wykształcenie różnych typów gleb. Szczególnie wyraźnie widoczne jest zróżnicowanie związane z rzeźbą terenu.

Potencjalnie, największe zagrożenie dla gleb obszaru gminy może stanowić przeznaczanie gruntów pod zabudowę i jej degradacja związana z zanieczyszczeniami ściekami komunalnymi, środkami chemicznymi stosowanymi w rolnictwie i substancjami ropopochodnymi. Szkodliwy wpływ na gleby może mieć gnojowica używana przez rolników na polach i łąkach. Nadmiar azotu i fosforu, którego jest źródłem, może powodować powstawanie rakotwórczych azotynów. Degradacja gleb związana jest również z wodami płynącymi niosącymi ścieki bytowe, jak również zanieczyszczeniami powodowanymi przez ruch kołowy na trasach o jego dużym natężeniu lub w pobliżu stacji paliw.

Aktualne akty prawne w Polsce tworzą skuteczne instrumenty pozwalające na ochronę gleb, są to głównie:

- ustawa o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 954), która określa zasady odpowiedzialności za zapobieganie szkodom w środowisku i naprawę szkód w środowisku,
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r., poz. 799), która definiuje zasadę ochrony powierzchni ziemi, polegającą między innymi na utrzymaniu jakości gleby co najmniej na poziomie kryteriów określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. (Dz. U. Nr 165, poz. 1359) w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi.

Równocześnie oba dokumenty legislacyjne formułują podstawy prawne do egzekwowania obowiązku rekultywacji gleb w oparciu o wymierne wskaźniki. Przyjęte zasady ochrony środowiska glebowego odpowiadają praktyce stosowanej w innych krajach europejskich i są zgodne z założeniami tworzonej obecnie Europejskiej Strategii Ochrony Gleb. Poziomy ochrony gleby i ziemi przyjęte w Rozporządzeniu uzależnione są od sposobu użytkowania gruntów i pozwalają na zabezpieczenie retencyjnej funkcji gleby, a więc umożliwiają równoczesną ochronę wód gruntowych.

Stan gleb wywiera bezpośredni wpływ na inne elementy środowiska jak stan wód, przydatność rolniczą, różnorodność florystyczną i architekturę krajobrazu, a także na zdrowotność jej mieszkańców, dlatego też, ochrona gruntów jest bardzo istotnym elementem ochrony środowiska.

2.2.4. Zagrożenia związane z transportem i poważne awarie

Transport jest poważnym źródłem zanieczyszczenia środowiska zarówno w skali lokalnej jak i globalnej. Jest on związany z emisją zanieczyszczeń do powietrza jak i zwiększeniem natężenia hałasu. W ostatnich latach w Polsce nastąpił gwałtowny rozwój transportu drogowego, prawie dwukrotnie wzrosła liczba prywatnych samochodów.

Wzrost ilości samochodów wiąże się również z powstawaniem ilości odpadów wskutek wycofywania z ruchu pojazdów już wyeksploatowanych.

Znaczącym zagrożeniem dla środowiska mogą być również zbiorniki magazynowe substancji znajdujące się na stacjach paliw oraz urządzenia techniczne w zakładach magazynujących lub stosujących w procesie produkcji toksyczne środki przemysłowe (amoniak, chlor, produkty ropopochodne).

Zagrożenia powodowane przez wszelkiego typu awarie infrastruktury technicznej stwarzające zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi oraz katastrofy wywołane przez siły natury powodują konieczność prewencji i przeciwdziałania w celu zapewnienia bezpieczeństwa gminy.

Zgodnie z definicją „poważna awaria” – to zdarzenie, w szczególności emisja, pożar lub eksplozja powstała w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem.

Na terenie gminy Wijewo mogą wystąpić zagrożenia:

- naturalne (powodzie, pożary, wichry, susze, gradobicia),
- zagrożenia cywilizacyjne (transport materiałów niebezpiecznych),
- awarie urządzeń przemysłowych i infrastruktury technicznej.

Wymienione zagrożenia mogą w niesprzyjających warunkach przyjąć znamiona poważnych awarii o znacznym zasięgu.

Na terenie objętym planem i w sąsiedztwie nie ma zakładów dużego (ZDZ) i zwiększonego ryzyka (ZZR) występowania poważnych awarii.

2.2.5. Zagrożenie hałasem

Ze względu na środowisko występowania możemy dokonać podziału hałasu na trzy podstawowe grupy:

- hałas w przemyśle (przemysłowy),
- hałas w pomieszczeniach mieszkalnych, użyteczności publicznej i terenach wypoczynkowych (komunalny),
- hałas od środków transportu (komunikacyjny).

Hałas przemysłowy

Poziomy hałasów przemysłowych kształtują się w sposób indywidualny dla każdego obiektu i zależą od zbioru maszyn i urządzeń hałasotwórczych, izolacyjności obudowy hal przemysłowych oraz prowadzonego procesu technologicznego.

Zakłady przemysłowe i warsztaty usługowe są źródłami hałasu o ograniczonym zasięgu oddziaływania, wpływają one na warunki klimatu akustycznego, jednakże wpływ ten ma charakter lokalny. Takie stacjonarne źródła hałasu mogą jednak powodować uciążliwości dla osób zamieszkujących w ich najbliższym sąsiedztwie i podlegają ciągłej presji tego zjawiska. Główną przyczyną związaną z występowaniem niekorzystnych warunków akustycznych powodowaną działalnością zakładów usługowych i przemysłowych są często błędne decyzje lokalizacyjne.

Hałas komunikacyjny

Źródłem hałasu komunikacyjnego na obszarze gminy jest ruch samochodowy, zwłaszcza ruch ciężarowy na drogach krajowych oraz na drogach powiatowych.

Czynnikami wpływającymi na poziom hałasu komunikacyjnego są:

- natężenie i płynność ruchu,
- procentowy udział pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów,
- prędkość strumienia pojazdów,
- położenie drogi oraz rodzaj nawierzchni,
- ukształtowanie terenu, przez który przebiega trasa komunikacyjna,
- charakter obudowy trasy i rodzaj sąsiadującej z trasą zabudowy.

Ograniczenia w zainwestowaniu na terenach o przekroczonych standardach akustycznych polegają na zakazie lokalizacji obiektów mieszkalnych lub innych wymagających ochrony przed hałasem, jeśli wcześniej nie

zostaną podjęte środki ograniczające emisję niekorzystnych fal dźwiękowych do środowiska. Poprawa warunków akustycznych może być osiągnięta poprzez:

- ograniczenie tonażu samochodów ciężarowych przejeżdżających przez tereny zabudowane,
- zainstalowanie ekranów akustycznych przy budynkach położonych najbliżej krawędzi jezdni lub zastosowanie pasów zieleni izolacyjnej tam gdzie jest to możliwe.

Na obszarze opracowania, ani w sąsiedztwie, nie występują zakłady przemysłowe oraz obiekty w dużym stopniu uciążliwe po względem emisji hałasu do środowiska. W granicach obszaru opracowania, jak również w bezpośrednim sąsiedztwie nie są przekraczane poziomy hałasu, jakie przewidziane są dla terenów zabudowy mieszkaniowej i zabudowy letniskowej. Na istniejących drogach gminnych o nieutwardzonej powierzchni ruch pojazdów w ciągu doby jest niewielki. Drogi te wykorzystują mieszkańcy kilku zabudowań (gospodarstw) na terenie opracowania oraz w bezpośrednim sąsiedztwie terenu opracowania, a w sezonie letnim również właściciele domków letniskowych.

Dopuszczalne wartości poziomu hałasu w środowisku dla poszczególnych rodzajów terenów zostały określone Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2012 poz. 1109)

2.2.6. Niejonizujące promieniowanie elektromagnetyczne

Pole elektromagnetyczne wpływa negatywnie na przebieg procesów życiowych organizmu oraz zmienia warunki bytowania człowieka. W jego wyniku mogą wystąpić zaburzenia funkcji ośrodkowego układu nerwowego, układów: rozrodczego, hormonalnego i krwionośnego oraz narządów słuchu i wzroku. Obecność pól elektromagnetycznych ma również degenerujący wpływ na rośliny i zwierzęta: u roślin – opóźniony wzrost i zmiany w budowie zewnętrznej, u zwierząt – zaburzenia neurologiczne, zakłócenia wzrostu, żywotności i płodności.

Źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego mającego negatywny wpływ na środowisko są:

- linie przesyłowe energii elektrycznej,
- stacje elektroenergetyczne,
- stacje radiowe i telewizyjne,
- stacje telefonii komórkowej,
- urządzenia diagnostyczne,
- niektóre urządzenia przemysłowe.

Według Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003 Nr 192, poz. 1883) pomiary poziomów pól elektromagnetycznych w otoczeniu stacji i linii elektroenergetycznych wykonuje się, jeżeli ich napięcie znamionowe jest równe bądź wyższe niż 110 kV. Stacje i linie elektroenergetyczne oprócz promieniowania elektromagnetycznego wytwarzają również hałas i wibracje, uzewnętrzniające się szczególnie w okresach podwyższonej wilgotności powietrza.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, dla projektowanej zabudowy należy zachować minimalne odległości od skrajnych przewodów linii oraz podstacji elektroenergetycznej.

W ramach prowadzonego przez WIOŚ cyklicznego monitoringu pól elektromagnetycznych na terenie województwa nie zaobserwowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (7V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz). WIOŚ przeprowadził badania w rejonie trzech stacji telefonii komórkowej (Rydzyńsk oraz Brenno i Jezierzysko Kościelne) Poziom składowej elektrycznej pola w miejscach dostępnych dla ludności wyniósł od 0,05 do 0,11 V/m. Nigdzie nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów promieniowania (norma dopuszczalna 7 V/m).

Analizując uzyskane wyniki należy zauważyć, że:

- mimo postępującego wzrostu ilości źródeł pól elektromagnetycznych nie obserwuje się wzrostu natężenia poziomów pól w środowisku;
- najwyższe zmierzone poziomy pól występują w dużych miastach, gdzie koncentracja źródeł jest znacznie większa niż na pozostałych terenach;

- mierzone wartości są wielokrotnie niższe niż poziomy dopuszczalne.

2.2.7. Zagrożenie dla świata roślin i zwierząt

Na stan zadrzewienia enklaw leśnych negatywnie wpływa przede wszystkim czynnik antropogeniczny. Oprócz tego na kondycję lasów ma także wpływ presja zanieczyszczeń powietrza oraz obniżenie poziomu wód gruntowych, na skutek powtarzających się w ostatnich latach susz. Zanieczyszczenie powietrza oraz susze powodują osłabienie drzewostanów, przez co są one bardziej podatne na ataki szkodników owadzych. Przebudowa drzewostanów, przeprowadzona w wyniku planowej gospodarki leśnej, może skutkować stopniową renaturalizacją lasów w bliskiej przyszłości. Jest to zdecydowanie korzystne zjawisko.

Stan zbiorowisk roślinnych w sposób bezpośredni oddziałuje na świat zwierząt opisywanego obszaru. Niestety, obecne zanikanie naturalnych obszarów podmokłych, zadrzewień i zakrzewień ma zdecydowanie negatywny wpływ na różnorodność gatunkową fauny, prowadząc krańcowo do zanikania gatunków związanych ze specyficznymi siedliskami.

Równie zły wpływ na faunę ma stosowanie herbicydów i środków ochrony roślin oraz nadużywanie nawozów sztucznych. Wszelkie działania prowadzące do ograniczenia bioróżnorodności środowiska, jak np. uprawy w monokulturach, przynoszą faunie gminy niekorzystne skutki.

Bezpośrednio na terenie opracowania planu nie występują obszary leśne ani nawet zbiorowiska drzew łąkowych, które byłyby miejscem występowania wartościowych przyrodniczo stanowisk czy siedlisk.

2.2.8. Zagrożenia nadzwyczajne

Rozpatrując możliwość wystąpienia zagrożeń nadzwyczajnych należy wziąć pod uwagę możliwość wystąpienia zagrożeń naturalnych (wichur, susz, gradobicia), oraz zagrożeń cywilizacyjnych (awarie podczas transportu materiałów niebezpiecznych, awarie urządzeń infrastruktury technicznej, w szczególności gazociągów i sieci elektroenergetycznych, pożary, katastrofy komunikacyjne, szczególnie na drogach o intensywnym ruchu).

W przypadku zmiany układu melioracyjnego na terenach zmeliorowanych (np. w wypadku zarośnięcia przez roślinność, lub zasypania rowów możliwe jest wystąpienie okresowych podtopień. Należy brać pod uwagę fakt, że tereny podsiąkające – wzdłuż cieków wodnych mają nieodpowiednie warunki nośne i nie należy sytuować na nich budynków.

2.3. Istniejące problemy ochrony środowiska

Istotnym problemem dotyczącym obszary rozwijające się jest ochrona istniejących zasobów środowiskowych i kulturowych. Szczególnie ważne jest zachowanie istniejących form zieleni, w szczególności drzewostanów, zadrzewień i zakrzaczeń łąkowych i łąk, stanowiących miejsca żerowania, gniazdowania i schronienia wielu gatunków fauny.

Drastyczna ingerencja w biogeocenozę może przynieść zmiany w środowisku o skali zdecydowanie szerszej niż sama ingerencja. Aby temu zapobiec w planie wyznacza się strefy ochrony wartości przyrodniczych oraz wprowadza się obowiązek zachowania powierzchni biologicznie czynnych.

Gmina Wijewo charakteryzuje się ponadprzeciętnymi walorami środowiska przyrodniczego dla wypoczynku i rekreacji, co wynika z rzeźby terenu, bogatej i zróżnicowanej szaty roślinnej oraz obecności dużych powierzchni wodnych.

Cała gmina, w tym rejon opracowania objęta została kilkoma formami ochrony przyrody, których głównym zadaniem jest funkcja ekologiczna polegająca na ochronie zasobów przyrody przed degradacją. Ustanowione formy ochrony przyrody są ważnym elementem tworzonego na terenie regionu i kraju systemu obszarów chronionych zapewniającego zachowanie równowagi ekologicznej.

Teren opracowania planu leży w następujących obszarach objętych ochroną prawną w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody:

- Obszarze chronionego krajobrazu - Przemęcko – Wschowskim i kompleks leśny Włoszakowice, o pow. 412,25 km², wyznaczonym rozporządzeniem Nr 82/92 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 1 sierpnia 1992 r.

- Przemęckim Parku Krajobrazowym (rozporządzenie Nr 115a/91 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 25 listopada 1991 r., rozporządzenie Nr 166/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 lipca 2006 r. w sprawie Przemęckiego Parku Krajobrazowego
- Obszarze Natura 2000, w ramach Dyrektywy „Ptasiej” wyznaczony został Obszar Specjalnej Ochrony p. n. „Pojezierze Sławskie” kod: PLB300011,
- Obszar Natura 2000 „Ostoja Przemęcka”, kod: PLH30004.,

Gmina Wijewo (w tym analizowany obszar w rejonie wsi Zaborówiec) w całości położona jest w obszarze chronionego krajobrazu Przemęcko - Wschowskim. Dla ochrony przed zmianami lub utratą wartości przyrodniczych obszarów chronionego krajobrazu wprowadzono następujące ograniczenia i zakazy:

- zakazuje się wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości. Lokalizowanie uporządkowanych składowisk odpadów może odbywać się po dokonaniu kompleksowej oceny oddziaływania na środowisko
- zakazuje się niszczenia gleby, wydobywania torfu i surowców mineralnych bez zgody właściwego organu
- zakazuje się prowadzenia działalności przemysłowej, która w istotny sposób wpłynęłaby na zmianę istniejącego krajobrazu i mogłaby spowodować znaczne zdegradowanie środowiska przyrodniczego
- zakazuje się lokalizowania bezściółkowych ferm hodowli zwierząt oraz dużych ferm ściółkowych powyżej 300 DJP
- zakazuje się używania łodzi motorowych na jeziorach. Zakaz nie dotyczy łodzi należących do gospodarstw rybactwa i organów bezpieczeństwa i porządku publicznego
- zakazuje się lokalizowania obiektów dla potrzeb turystyki i wypoczynku o charakterze pobytowym bez dokonania ocen ochrony środowiska przyrodniczego
- ogranicza się lokalizację obiektów o charakterze turystycznym i rekreacyjnym do terenów niezalesionych
- ogranicza się stosowanie chemicznych środków ochrony roślin na rzecz szerszego upowszechniania biologicznych metod zwalczania szkodników
- zakazuje się zagradzania strefy przybrzeżnej jeziora oraz wycinania roślinności brzegowej w okresie wiosenno-letnim i jesiennym

Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Nr 82/92 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 1 sierpnia 1992 r. wprowadza się następujące zasady gospodarowania na obszarach chronionego krajobrazu:

- harmonizowania z otaczającym krajobrazem wszelkiego budownictwa (mieszkalnego, turystycznego, usługowego itp.)
- prowadzenia wzmożonego nadzoru w zakresie ładu przestrzennego i dyscypliny budowlanej
- prowadzenie i projektowanie prac melioracyjnych w sposób nie powodujący szkód w istniejących ekosystemach dla zachowania właściwych stosunków wodnych w glebie, a w szczególności w zbiorowiskach roślinności torfowiskowej, łąkowej i wodnej
- ze względów krajobrazowych, przyrodniczych i biocenotycznych, pozostawiania na powierzchniach cięć zrębowych pojedynczych okazałych drzew
- zwiększanie powierzchni leśnej i zadrzewieniowej poprzez zalesianie nieużytków i gruntów nieprzydatnych rolniczo oraz wprowadzanie różnego typu zadrzewień wszędzie tam, gdzie jest to możliwe
- zabezpieczenia istniejących i wykonywanie w miarę możliwości nowych przegród biologicznych w celu ochrony wód jeziornych przed wpływem substancji chemicznych z pól uprawnych (rowy opaskowe, lasy, zadrzewienia).

Przedstawione wyżej ograniczenia i zakazy oraz zasady gospodarowania odnoszą się również do terenu objętego niniejszym Planem.

Przemęcki Park Krajobrazowy położony jest na obszarze 4 gmin: Przemęt, Wijewo, Włoszakowice, Wschowa. Obejmuje fragment Pojezierza Sławskiego. Teren ten stanowi mozaikę wielkich obszarów łąkowych, jezior, pól ornych i dużych lasów. Rzeki i kanały odwadniające obszar ostoi należą do systemu wodnego Obrzy i w większości uchodzą do Obrzańskiego Kanału Południowego. Jeziorność ostoi wynosi 6,5%, znajdują się tu 24 jeziora o łącznej powierzchni 1400 ha, największe z nich to Jez. Dominickie (344 ha), Jez. Przemęckie (240 ha) i Jez. Wieleńskie (220 ha); wszystkie jeziora są jeziorami rynnowymi. Lesistość ostoi wynosi 40%, przeważają bory, w okolicach jezior występują drzewostany olchowe, brzoźowe, bukowe i świerkowe, a miejscami stare

dąbrowy. Podstawowe zagrożenie dla ostoi stanowią rekreacja i turystyka. Nad większością jezior znajdują się ośrodki wczasowe, pola kempingowe i namiotowe. W sezonie turystycznym przebywa tu do 70000 ludzi. W ostoi stwierdzono 198 gatunków ptaków, w tym 138 lęgowych lub prawdopodobnie lęgowych. Gniazdują tu między innymi: bąk, bączek, gęgawa, łabędź niemy, kania czarna, kania rdzawa, bielik, błotniak stawowy, żuraw, rycyk, śmieszka, rybitwa czarna, siniak, zimorodek, strumieniówka, świerszczak, podróżniczek, wąsatka, remiz. W okresach wędrówek i zimowania w ostoi stwierdzono ponad 40 gatunków ptaków. W okresie tym szczególną rolę odgrywa Jez. Dominickie, późno zamarzające, o rozległym lustrze wody i szerokiej strefie litoralu. Występują tu m.in. łyska (do 5000 osobników), głowienka (do 1500 osobników), czernica (do 1000 osobników), gągoł i nurogęś (do 100 osobników).

Wartości przyrodnicze Parku podnoszą rezerваты przyrody. Na terenie Nadleśnictwa Kościan - Rezerwat „Torfowisko nad Jeziorem Świętym” oraz Rezerwat „Wyspa Konwaliowa”.

Na obszarze Parku znajdują się także pomniki przyrody oraz parki podworskie w takich miejscowościach jak: Przemęt - Zaborowo, Bucz, Sokółowice.

Na uwagę zasługują zabytki architektury sakralnej, dworki, pałacyki i nieliczne już wiatraki.

Na terenie Parku wyznaczone są szlaki turystyczne piesze i wodne. Przemęcki Park Krajobrazowy spełnia funkcję ochronną, dydaktyczną - wychowawczą, turystyczną - rekreacyjną

Przemęcki Park Krajobrazowy obejmuje na terenie województwa wielkopolskiego 18067,4 ha. Do szczególnych celów ochrony na terenie Parku należy:

- ochrona i zachowanie jednego z najciekawszych fragmentów krajobrazu polodowcowego w Wielkopolsce;
- zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków grzybów, roślin i zwierząt oraz ich siedlisk;
- zachowanie torfowisk i innych środowisk wilgotnych oraz bagiennych;
- utrzymanie walorów kulturowych;
- utrzymanie struktury przestrzennej terenów z uwzględnieniem swoistych cech miejscowego krajobrazu rolniczego.

Na terenie Parku wyznacza się następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.);
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciw osuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno - błotnych;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno - błotnych;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- organizowania rajdów motorowych i samochodowych; używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Zakazy, które wymieniono wyżej, nie dotyczą ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Natomiast przedstawione wyżej ograniczenia i zakazy oraz zasady gospodarowania obowiązujące w obszarze

chronionego krajobrazu (obszarze chronionego krajobrazu -Przemęcko - Wschowskim, wyznaczonym rozporządzeniem Nr 82/92 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 1 sierpnia 1992 r.) oraz w Przemęckim Parku Krajobrazowym odnoszą się również do terenu objętego niniejszym Planem.

Sformułowane w projekcie planu miejscowego ustalenia nie powinny negatywnie wpływać na cele i przedmiot ochrony obszaru chronionego krajobrazu oraz Przemęckiego Parku Krajobrazowego.

Obszar Natura 2000 - Obszar Specjalnej Ochrony p. n. „Pojezierze Sławskie” PLB300011 obejmuje powierzchnię 39144,8ha. Ostoja zajmuje swym zasięgiem Jeziora Sławskie i Przemęcki Park Krajobrazowy. W zasięgu omawianego obszaru znajduje się cała gmina Wijewo, a więc również obszar opracowania planu miejscowego we wsi Zaborówiec. Pojezierze Sławskie charakteryzuje się dużą ilością zeutrofizowanych jezior. Jest ich około 40, z których największe to Jez. Sławskie (817ha) i Jez. Dominickie (344ha). Krajobraz ostoi to mozaika jezior, cieków wodnych, pól uprawnych, łąk, zadrzewień oraz zwartych kompleksów leśnych. Roślinność otaczająca jeziora to zbiorowiska torfowiskowe i szuwarowe.

Generalnie obszar leży na Pojezierzu Sławskim i stanowi mozaikę jezior (około 6% powierzchni), wyspów położonych pól uprawnych (54%) i dużych kompleksów leśnych (40 %). Występuje duże bogactwo form rzeźby polodowcowej. Jeziora są płytkie (od 1,9 do 8,8 m) i silnie zeutrofizowane (największe z nich, to jak wspomniano wcześniej jeziora rynnowe: Jez. Dominickie, jez. Przemęckie, Jez. Wieleńskie). Rzeki i kanały odwadniające należą do systemu wodnego Obrzy. Pierwotne wielogatunkowe lasy liściaste i mieszane zostały zastąpione lasami sosnowymi. Szczególnie charakterystycznym zbiorowiskiem leśnym są acydofilne dąbrowy, natomiast dominującym typem siedliskowym lasów są bór mieszany świeży i bór świeży. Tereny rolnicze to pola urozmaicone licznymi zadrzewieniami kępowymi. Obniżenia terenowe zajmują wilgotne, żyzne łąki z dominacją szuwaru turzycowego. Wzdłuż kanałów, grobli i rowów występują zadrzewienia wierzbowo -topolowe i olchowe.

Wartość przyrodnicza i znaczenie Obszar Specjalnej Ochrony „Pojezierze Sławskie” (kod: PLB300011)

Występuje co najmniej 21 gatunków ptaków z Załącznika i Dyrektywy Ptasiej, 3 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowy obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), podróżniczek (PCK), i gęgawa; występuje 22-50 par czapli siwej.

Dużą wartością przyrodniczą obszaru są kompleksy interesujących florystycznie łąk i torfowisk z wieloma rzadkimi w skali regionalnej i krajowej gatunkami, m.in. halofilami. Również z tego terenu po raz pierwszy udokumentowano fitosocjologicznie zbiorowiska dąbrowy acydofilnej oraz młak typu Caricetum panice4epidocarpae. Dobrze wykształcone i zachowane są także zbiorowiska roślin wodnych. Ponadto na terenie ostoja znajduje się najbogatsza w kraju populacja selerów błotnych *Apium repens*.

Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja Przemęcka” (SOO) Natura 2000 PLH300041 (analizowany obszar wsi Zaborówiec jest objęty granicami SOO od strony północnej oraz zachodniej).

Ostoja chroni jeden z najcenniejszych obszarów przyrodniczych w południowej Wielkopolsce. Obszar położony jest na terenie Przemęckiego Parku Krajobrazowego. Obszar ten stanowi jeden z przykładów. Krajobrazów polodowcowych południowo – zachodniej Polski, z typowymi formami ukształtowania terenu. W części północnej i wschodniej ostoja dominują jeziora w krajobrazie lasów gospodarczych. Środkowo - południowa część obszaru jest silnie zagospodarowana rolniczo, z gęstą siecią osadniczą. Stosunki wodne obszaru reguluje głównie system śluz i kanałów związanych z kanałem Obrzy. Ostoja chroni 12 jezior zróżnicowanych pod względem troficznym.(głównie eutroficznych) oraz z uwagi na zaawansowanie w procesie wypłycania i zarastania. W granicach ostoja ważnym siedliskiem są także kwaśne dąbrowy (południowo - wschodnia część ostoja), a także lasy łęgowe, grądy i ekstensywnie użytkowane łąki.

Ostoja ma bardzo duże znaczenie w skali ponadregionalnej dla zachowania licznych populacji gatunków naturalnych - rośliny seler błotny *Apium repens* i chrząszcza jelonka rogacza *Lucanus cereus*, siedliska kwaśnych dąbrów oraz siedliska twardowodnych oligo-mezotroficznych jezior z podwodnymi łąkami ramienic. Ostoja chroni jedno z największych (pow. 344 ha) i najgłębszych (17,1 m głęb. maks.) jezior południowej Wielkopolski - Jez. Dominickie. Jezioro cechuje się umiarkowaną trofią, wysoką przejrzystością wody sięgającą do 6 m i stosunkowo niską produkcją pierwotną. Uznane jest za najczystsze wśród jezior regionu. Pomimo silnego obciążenia rekreacyjnego, stosunkowo niski status troficzny jeziora zawdzięcza silnemu zasilaniu wodami podziemnymi. Podwodne zbocza, progi, a zwłaszcza rozległe przybrzeżne płycizny, to główne miejsca występowania łąk ramieniowych. Dominująca roślinność ramieniowa reprezentowana jest przez 6 zbiorowisk z klasy *Charatea fragilis*. Największą powierzchnię zajmują podwodne łąki ramienicowe z krynicznicą

tępą. Litoral zajęty jest przez szerokie strefy roślinności szuwarowej. Pod względem rybackim zbiornik należy do jezior leszczowych, lecz o jego wyższym statusie świadczy fakt udanej introdukcji sielawy. Tereny otaczające jezioro porośnięte są lasami z dominacją sosny, silnie rozwinięta jest zabudowa rekreacyjna. *Wartość przyrodnicza i znaczenie*

Obszar jest kluczowym dla ochrony populacji *Apium repens* (seler błotny) w Polsce (jedna z dwóch największych znanych obecnie w Polsce) oraz *Lucanus cervus* (chrząszcza -jelonka rogacza). Siedliska przyrodnicze z załącznika I Dyrektywy zajmują ponad 43,3% obszaru. Największą powierzchnię zajmują kwaśne dąbrowy (doskonale wykształcone i stanowiące równocześnie siedliska jelonka rogacza) oraz jeziora eutroficzne.

Do szczególnie cennych, mimo niewielkiej powierzchni, należą mechowiska ze stanowiskiem *Epipactis palustris*. Pozostała część obszaru zajęta jest przez cenne zespoły łąk wilgotnych, turzycowisk i trzcinowisk, które nie są siedliskami Natura 2000, jednak ich wartość przyrodnicza jest równa lub nawet wyższa siedliskom z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Ze świeżymi łąkami użytkowanymi ekstensywnie i łąkami trzęślicowymizwiązana jest obecnością licznej populacji czerwonoćczyka nieparka (gatunku z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG).

Ochrona chroni również jedna z najlepiej zachowanych w Wielkopolsce głębokowodnych mezotroficznych jezior ramieniowych - Jezioro Dominickie. Jeziorem z dominacją łąk ramieniowych jest również niewielkie jezioro Maszynek. W ekosystemach wodnych ostoi głównie jeziorach Dominickim i Maszynek oraz nielicznie w pozostałych jeziorach i drobnych zbiornikach odnotowano aż 12 gatunków zagrożonych ramienic, 3 z nich podlegają ochronie prawnej.

Jezioro Dominickie jest jednym z trzech podstawowych obszarów w Wielkopolsce dla zachowania niezwykle rzadkich w regionie siedlisk ramieniowych w jeziorach głębokich. W Ostoii Przemęckiej znajduje się również jeden z największych na Pojezierzu Leszczyńskim kompleks torfowisk mszarnych oraz jeziora dystroficzne zlokalizowane w rezerwacie przyrody „Jezioro Święte”, stanowiących ostoję wielu rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, w tym uznanych za reliktów borealne lub reliktów klimatyczne.

2.3. Wpływ dotychczasowego sposobu zagospodarowania na stan środowiska

Omawiany teren zlokalizowany jest w obrębie Zaborówiec i znajduje się w strefie zainwestowania wsi przeznaczonej w Studium Uwarunkowań i Kierunków zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wijewo w dużej mierze do uzupełnienia zabudowy.

Dotychczasowe zmiany w środowisku na obszarze objętym planem są w głównej mierze związane ze zmianami użytkowania i zagospodarowania terenu oraz ze stopniem zanieczyszczeń wód, gleb i powietrza atmosferycznego. Ma to miejsce szczególnie na obszarze zainwestowanym, gdzie najważniejszym problemem są emisje zanieczyszczeń do atmosfery oraz do wód, oraz istniejących zakładów przemysłowych i usługowych.

Na terenie objętym opracowaniem w dużym stopniu uległy zmianom stosunki wodne. Polegają one na odwodnieniu terenów w związku z pracami melioracyjnymi oraz zmianie hydrogeologicznych warunków zalegania i krążenia systemów wód podziemnych (szczelinowych i porowych) na skutek ich eksploatacji.

Stan czystości atmosfery, na który główny wpływ mają zanieczyszczenia pochodzące spoza gminy stopniowo poprawia się. Notuje się jednak wzrost presji ze strony środków komunikacji, ponieważ odnotowane zostało zwiększenie natężenia ruchu samochodowego. Jednak i tu notuje się poprawę na skutek postępu technologii, w tym upowszechnienia katalizatorów.

Obecna sytuacja przyrodnicza obszaru wydaje się stabilna, nie obserwuje się dalszej degradacji biocenozy.

2.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu

W przypadku braku realizacji ustaleń planu na przeznaczonych do zmiany terenach nie powinny wystąpić znaczące niekorzystne zmiany w środowisku, może natomiast pogłębić się zaśmiecanie niezainwestowanych terenów o nieuregulowanym przeznaczeniu, zważywszy na fakt, że przylegają one i znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie terenów już w dużej mierze zainwestowanych w ramach zagospodarowania wsi.

Brak realizacji zapisów projektu miejscowego planu nie zmieni istniejących uciążliwości takich jak:

- emisja pyłów i gazów (głównie SO₂, CO, CO₂) z działalności przemysłowej oraz emisja gazów związanych z komunikacją,
- emisja zanieczyszczeń i produkcja odpadów związanych z gospodarką komunalną, przemysłem,
- hałas, którego głównym źródłem jest komunikacja oraz działalność przemysłowo-usługowa,
- degradacja krajobrazu wywołana wprowadzeniem chaotycznej zabudowy oraz lokalizacją linii energetycznych i obiektów usługowych i przemysłowych,
- zwiększająca się powierzchnia terenów zabudowanych,

3. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1 Kształtowanie zabudowy i komunikacji

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa lokalne warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy i urządzenia terenu, zasady rozwoju i funkcjonowania układu komunikacyjnego, rozwoju infrastruktury technicznej oraz szczególne zasady zagospodarowania, wynikające z potrzeby ochrony środowiska oraz warunki podziału terenów na działki.

Najważniejsze ze względu na potencjalne oddziaływania na środowisko są ustalenia dotyczące:

- przeznaczenia terenów oraz linii rozgraniczających tereny o różnych funkcjach lub zasadach zagospodarowania,
- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej
- granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów.

Tereny objęte planem przeznaczone są głównie pod funkcje związane z zabudową mieszkaniową, usługową i letniskową (Tabela 1.), mające dostęp do istniejących dróg, które zapewniają im właściwą obsługę komunikacyjną. Zapisy planu dopuszczają realizację niezbędnej komunikacji wewnętrznej.

Tabela 1. Charakterystyka funkcji jednostek urbanistycznych i elementów obsługi komunikacyjnej wydzielonych w projekcie planu.

Symbol wg rysunku planu	Przeznaczenie terenu
MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług
ML	Tereny zabudowy letniskowej
AG	Tereny aktywności gospodarczej
U	Tereny usług
UK	Tereny usług kultury
UT	Tereny usług turystyki
US	Tereny usług sportu i rekreacji
RRU	Tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rybackich
R	Tereny rolnicze
ZL	Tereny lasów
ZLd	Tereny dolesień
ZN	Tereny zieleni nieurządzonej, nieużytki, łąki, pastwiska
WS	Tereny wód śródlądowych, powierzchniowych
KDL	Tereny dróg klasy lokalnej

KDD	Tereny dróg klasy dojazdowej
KDPJ	Tereny ciągów pieszo-jezdných
KDW	Tereny dróg wewnętrznych

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w jego części rysunkowej, znalazły się ustalenia dotyczące granic terenów lub obiektów podlegających ochronie oraz istotnych dla zachowania zasobów środowiska i jego czystości.

3.2. Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia niniejszego opracowania oraz sposoby, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

3.2.1 Dokumenty ustanowione na szczeblu międzynarodowym

Idea zrównoważonego rozwoju, na której opiera się analizowany dokument, uwzględnia trzy procesy pozostające ze sobą w równowadze: ochrona środowiska i racjonalna gospodarka zasobami naturalnymi, wzrost gospodarczy i sprawiedliwy podział korzyści z niego wynikających oraz rozwój społeczny. Poszczególne cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, również oparte zostały na bazie zasady zrównoważonego rozwoju. Zostały one zapisane w tzw. Protokołach do Konwencji Narodów Zjednoczonych, do których Polska również przystąpiła. Wśród tych Konwencji znajdują się:

- 1) Konwencja sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska (Dz.U.2003.78.706 z późn. zm.). Jej celem jest zagwarantowanie uprawnień obywateli do dostępu do informacji, udziału w podejmowaniu decyzji oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.
- 2) Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzona w Nowym Jorku w 1992 r. dnia 9 maja 1992 r. (Dz.U.1996.53.238). Celem podstawowym tej konwencji jest doprowadzenie, zgodnie z właściwymi postanowieniami konwencji, do ustabilizowania koncentracji gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie, który zapobiegłby niebezpiecznej antropogenicznej ingerencji w system klimatyczny. Dla uniknięcia zagrożenia produkcji żywności i dla umożliwienia zrównoważonego rozwoju ekonomicznego poziom taki powinien być osiągnięty w okresie wystarczającym do naturalnej adaptacji ekosystemów do zmian klimatu.
- 3) Protokół z Kioto do ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych, w sprawie zmian klimatu, sporządzony w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r. (Dz.U.2005.203.1684). Celem dokumentu jest walka ze zmianami klimatu. Szczegółowy cel polegał na ograniczeniu całkowitej emisji gazów cieplarnianych krajów rozwiniętych o co najmniej 5% w latach 2008–2012 w stosunku do poziomu z 1990 r.
- 4) Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzona w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz.U.1999.96.1110). Celem konwencji jest podejmowanie przez strony środków mających na celu zapobieganie, redukcję i kontrolowanie znaczącego szkodliwego oddziaływania transgranicznego na środowisko; ustanowienie procedury ocen oddziaływania na środowisko oraz wzajemne powiadamianie się stron o planowanej potencjalnie szkodliwej działalności.

- 5) Protokół Montrealski w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, sporządzony w Montrealu dnia 16 września 1987 r. (Dz.U.1992.98.490 z późn. zm.). Celem protokołu jest przeciwdziałanie dziurze ozonowej.
- 6) Konwencja Wiedeńska o ochronie warstwy ozonowej, sporządzona w Wiedniu dnia 22 marca 1985 r. (Dz.U.1992.98.488). Głównym celem tej Konwencji jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed negatywnymi skutkami wynikającymi z działalności zmieniającej lub mogącej zmienić warstwę ozonową.
- 7) Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzona w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz.U.1985.60.311 z późn. zm.). Podstawowym celem Konwencji dla stron jest zobowiązanie, by chronić człowieka i jego środowisko przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążyć do ograniczenia i tak dalece, jak to jest możliwe, do stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza, włączając w to transgraniczne zanieczyszczanie powietrza na dalekie odległości.
- 8) Konwencja o zakazie używania technicznych środków oddziaływania na środowisko w celach militarnych lub jakichkolwiek innych celach wrogich, otwarta do podpisania w Genewie dnia 18 maja 1977 r. (Dz.U.1978.31.132). Celem tej konwencji jest ustanowienie skutecznego zakazu wykorzystania technicznych środków oddziaływania na środowisko w celach militarnych lub w jakichkolwiek innych celach wrogich dla wyeliminowania niebezpieczeństwa, które takie wykorzystanie stwarza dla ludzkości, oraz potwierdzenie woli działania na rzecz urzeczywistnienia tego celu.

Sama prognoza oraz cała procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wyrazem uwzględnienia ustaleń dokumentu nr 1. Cele dokumentu nr 2 i 3 zostały uwzględnione poprzez nakaz ogrzewania przy zastosowaniu ekologicznych źródeł zasilania. Wyrazem uwzględnienia celów dokumentu nr 4 jest rozdział 4.2.5. „Oddziaływanie transgraniczne” niniejszej prognozy, gdzie omówiono zagadnienia ewentualnego transgranicznego oddziaływania projektu miejscowego planu na środowisko. Cele dokumentu nr 7 zostały uwzględnione w projekcie mpzp także poprzez zamieszczenie zaleceń stosowania niskoemisyjnych lub zeroemisyjnych urządzeń grzewczych. Nie ma podstaw aby sądzić, że ustalenia projektu w jakikolwiek sposób naruszają ustalenia konwencji nr 8.

3.2.2 Dokumenty ustanowione na szczeblu wspólnotowym

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym, zostały zapisane w uchwałach, dyrektywach i rozporządzeniach Rady Unii Europejskiej. Najważniejsze z punktu widzenia ochrony środowiska są:

- 1) Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko. Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko.
- 2) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca

ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej. Celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie ram dla działań na rzecz ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych.

- 3) Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów. Celem niniejszej dyrektywy jest poprzez surowe wymagania eksploatacyjne i techniczne dotyczące odpadów i składowisk zapewnienie środków, procedur i zasad postępowania zmierzających do zapobiegania lub zmniejszenia w jak największym stopniu, negatywnych dla środowiska skutków składowania odpadów w trakcie całego cyklu istnienia składowiska, w szczególności zanieczyszczenia wód powierzchniowych, wód gruntowych, gleby i powietrza oraz skutków dla środowiska globalnego, włącznie z efektem cieplarnianym, a także wszelkiego ryzyka dla zdrowia ludzkiego.
- 4) Dyrektywa 96/61/EC z 24 września 1996 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń. Celem niniejszej dyrektywy jest osiągnięcie zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom środowiska naturalnego i ich kontroli, powodowanych przez rodzaje działalności wymienione w załączniku I. Określa ona środki mające na celu zapobieganie oraz, w przypadku braku takiej możliwości, zmniejszenie emisji do powietrza, środowiska wodnego i gleby, na skutek wspomnianych powyżej działań, łącznie ze środkami dotyczącymi odpadów, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego jako całości, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 85/337/EWG i innych odpowiednich przepisów wspólnotowych.
- 5) Dyrektywa 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza. Ogólnym celem niniejszej dyrektywy jest zdefiniowanie podstawowych zasad wspólnej strategii poświęconej: zdefiniowaniu i określeniu celów odnośnie do jakości otaczającego powietrza na terenie Wspólnoty, wyznaczonych tak, aby unikać, zapobiegać lub ograniczać szkodliwe oddziaływanie na zdrowie ludzkie i środowisko jako całość; ocenie jakości otaczającego powietrza w Państwach Członkowskich na podstawie wspólnych metod i kryteriów; uzyskaniu odpowiednich informacji o jakości otaczającego powietrza i zapewnieniu, by informacje te były udostępnione publicznie, między innymi w formie progów alarmowych; utrzymaniu jakości otaczającego powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach.
- 6) Rozporządzenie (WE) Nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r., dopuszczające dobrowolny udział organizacji w systemie eko-zarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS). Celem tego rozporządzenia jest ustanowienie wspólnotowego systemu eko-zarządzania i audytu, dopuszczającego dobrowolny udział organizacji, zwany EMAS, służący ocenie i doskonaleniu efektów działalności środowiskowej organizacji oraz dostarczaniu odpowiednich informacji opinii publicznej i innym zainteresowanym stronom. Celem EMAS jest wspieranie ciągłego doskonalenia efektów działalności środowiskowej organizacji.
- 7) Dyrektywa Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku. Celem Dyrektywy jest zagwarantowanie każdej osobie fizycznej lub prawnej w całej Wspólnocie swobodnego dostępu do informacji o środowisku będących w posiadaniu władzy publicznej w formie pisemnej, wizualnej, przekazu ustnego lub baz danych, dotyczących stanu środowiska, działań lub środków, które wpływają lub mogą wpływać niekorzystnie na środowisko oraz takich, które mają na celu jego ochronę.

Niniejsza prognoza uwzględnia cele dokumentu wymienionego w pkt 1 poprzez zawarcie oceny wpływu

na środowisko przedmiotowego projektu mpzp. Plan uwzględnia także cele dokumentu wymienionego w pkt 2 ponieważ zawiera ustalenia co do sposobów ochrony wód powierzchniowych i wód podziemnych. Ocena projektu planu pod tym kątem znalazła się m.in. w podrozdziale 4.2.1 - Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska – Woda. Projekt mpzp uwzględnia cele dokumentu z pkt 3 ponieważ jego ustalenia rozwiązują problem gospodarowania odpadami w gminie. Cele dokumentu z pkt. 4 zostały wypełnione, ponieważ na terenie objętym projektem mpzp nie przewiduje się działalności wymienionych w załączniku I do dokumentu z pkt 4. Jako, że w projekcie mpzp zawarte są propozycje odnośnie ochrony powietrza uwzględnione są tym samym cele wymienione w dokumencie z pkt 5. Cele wymienione w dokumencie nr 6 zostały osiągnięte w tym samym dokumencie. Na mocy prawodawstwa polskiego zarówno projekt mpzp jak i niniejsza prognoza będą udostępniane społeczeństwu, wobec czego cele ochrony środowiska wymienione w dokumencie z pkt 7 zostaną osiągnięte.

3.2.3 Dokumenty ustanowione na szczeblu krajowym

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zasymilowane zostały do polskiego systemu prawnego ze względu na nasze członkostwo w Unii Europejskiej. Na szczeblu krajowym, podstawowymi dokumentami określającymi cele ochrony środowiska są:

- 1) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2019 r. poz. 701). Celem ustawy jest określenie środków służących ochronie środowiska, życia i zdrowia ludzi zapobiegających i zmniejszających negatywny wpływ na środowisko oraz zdrowie ludzi wynikający z wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi oraz ograniczenie ogólnych skutków użytkowania zasobów i poprawiających efektywność takiego użytkowania.
- 2) Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 2019 poz. 868). Celem tej ustawy jest określenie wymagań w zakresie ochrony złóż kopalin, wód podziemnych oraz innych elementów środowiska w związku z wykonywaniem działalności w zakresie: prac geologicznych, wydobywania kopalin ze złóż, podziemnego bezbiornikowego magazynowania substancji, podziemnego składowania odpadów.
- 3) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2018 poz. 2081). Celem tej ustawy jest określenie zasad i trybu postępowania w sprawach: udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, ocen oddziaływania na środowisko, transgranicznego oddziaływania na środowisko; zasady udziału społeczeństwa w ochronie środowiska; określenie organów administracji właściwych w tych sprawach.
- 4) Ustawa z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. 2017 poz. 1849). Celem ustawy jest zapobieganie powstawaniu w przemyśle wydobywczym odpadów wydobywczych, ograniczanie ich niekorzystnego wpływu na środowisko oraz życie i zdrowie ludzi.
- 5) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2018 poz. 1614) Celem ustawy jest określenie zasad i form ochrony przyrody żywej i nieożywionej oraz krajobrazu.
- 6) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. 2018 poz. 2067). Celem ustawy jest określenie przedmiotu, zakresu i formy ochrony zabytków oraz opieki nad nimi, zasad tworzenia krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach, a także organizacji organów ochrony zabytków.

- 7) Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. 2018 poz. 2268). Celem ustawy jest regulacja gospodarowania wodami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi.
- 8) Ustawa dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2018 poz. 799). Celem ustawy jest określenie zasad ochrony środowiska oraz warunków korzystania z jego zasobów, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju, a w szczególności: zasad ustalania warunków ochrony zasobów środowiska, warunków wprowadzania substancji lub energii do środowiska, kosztów korzystania ze środowiska.
- 9) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 2017 poz. 1161) Celem ustawy jest regulacja zasad ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji i poprawiania wartości użytkowej gruntów.

Zgodnie z obowiązującym studium, podstawowym założeniem przy sporządzaniu dokumentów planistycznych było gospodarowanie na zasadach zrównoważonego rozwoju. Projektowany dokument zawiera pewne ustalenia co do przeciwdziałania zmianom klimatu. Za korzystne dla bioróżnorodności uznaje się zapobieganie rozpraszaniu zabudowy poprzez skupianie nowej zabudowy w obrębie już istniejącej oraz lokalizacja terenów aktywności gospodarczej na obszarze o niskiej wartości przyrodniczej. Cele ochrony środowiska w pozostałych dokumentach realizowane są poprzez wymogi prawne wymienione w tych aktach, wg których sporządzony został przedmiotowy mpzp.

3.3. Ochrona zabytków

W § 6 projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadza ustalenia dotyczące obszarów i obiektów podlegających ochronie konserwatorskiej. Są to ustalenia, nakazy i zakazy stref i obszarów położonych i leżących w ich sąsiedztwie. Plan wyznacza m.in.:

- Strefę "W" ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych

Na obszarze opracowania niniejszej planu występują obiekty o wartościach zabytkowych ujęte w rejestrze zabytków oraz wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, nie występują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne.

Obowiązuje wymóg powiadamiania Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w razie wystąpienia jakichkolwiek znalezisk archeologicznych.

4. Prognozowane oddziaływanie na środowisko i ich skutki

4.1. Zachowanie istniejących oddziaływań

Analizy obecnego stanu środowiska, a także przyszłych zmian dają możliwość prognozowania, dalszego postępowania degradacji środowiska, co daje możliwość załagodzenia lub likwidacji zniszczeń, które może spowodować intensywny rozwój gospodarczy.

Realizacja planu nie rozwiąże w pełni problemu degradacji środowiska, w tym zanieczyszczenia wód powierzchniowych, powierzchni ziemi czy powietrza. Możliwe jest natomiast przeciwdziałanie tym zagrożeniom poprzez:

- uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej i odpadowej poprzez:
 - organizację kompleksowego systemu zbierania, wywozu i unieszkodliwiania odpadów,
 - ograniczenie stosowania środków ochrony roślin i nawozów oraz odpowiednie ich składowanie,
 - zabudowa biologiczna rzek oraz terenów wokół zbiorników wodnych,

- likwidację „dzikich” wysypisk śmieci,
- zmianę modelu intensywnej gospodarki rolnej:
 - ograniczenie stosowania środków ochrony roślin i nawozów sztucznych,
 - proekologiczne przekształcenie rolnictwa (rolnictwo ekologiczne) – dostosowanie kierunków produkcji i stosowanych agrotechnik do warunków siedliskowych i wrażliwości środowiska gruntowo-wodnego,
 - utrzymanie istniejących oczek wodnych, zadrzewień i zakrzaczeń ochronę śródpolnych,
 - likwidację monokultur rolnych,
 - ochronę cieków przed zanieczyszczeniami spływającymi z pól uprawnych,
- ochronę powietrza poprzez:
 - likwidację źródeł małej emisji – modernizacja lokalnych kotłowni i wprowadzenie zamiast węgla, paliw – gaz ziemny, olej opałowy
 - zabudowa ciągów komunikacyjnych pasami zieleni, jako ochrony przed spalinami,
- ochronę wód powierzchniowych poprzez:
 - odbudowę obudowy biologicznej rzek, w celu ograniczenia spływu powierzchniowego,
 - zmianę struktury użytkowania gruntów rolnych na obszarach zagrożonych powodzią –wprowadzenie użytków zielonych,
 - ograniczenie regulacji cieków, renaturyzację ich dolin
 - rozbudowę istniejących i budowę nowych zbiorników retencyjnych,
 - optymalizację zagospodarowania i użytkowania terenu poprzez dostosowanie ich do stopnia narażenia na niebezpieczeństwo powodzi,
 - podniesienie sprawności istniejących oczyszczalni ścieków,

4.2. Prognozowane nowe oddziaływania na środowisko

4.2.1. Przewidywane znaczące oddziaływania ustaleń planu, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, w szczególności na zwierzęta i rośliny.

Omawiając prognozowane oddziaływanie ustaleń planu na środowisko należy rozpatrywać ich wpływ na takie elementy jak rzeźba terenu, warunki gruntowo - wodne, gleba, atmosfera, warunki bytowania roślin oraz warunki życia ludzi.

W ocenie przewidywanych rozwiązań należy brać pod uwagę kryteria dotyczące:

- intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- czasowości trwania oddziaływania (stałe, okresowe, epizodyczne),
- zasięgu przestrzennego oddziaływań (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- trwałości oddziaływania i przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, przejściowe, możliwe do rewitalizacji).

Realizacja ustaleń planu miejscowego może spowodować powstanie nowych źródeł oddziaływań na środowisko, lecz nie będą to oddziaływania znaczące. Będą to oddziaływania związane z uzupełnianiem zainwestowania, których wpływ będzie zależeć zarówno od rodzaju, charakteru i wielkości inwestycji, czasu ich trwania, jak również od odporności terenu na degradację.

W związku z uruchomieniem nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo-usługową i zagrodową zniszczeniu ulegnie biologicznie czynna warstwa gleby. Rozwój zabudowy spowoduje zwiększenie zapotrzebowania na energię cieplną, co wiązać się będzie ze zwiększeniem emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz zwiększonym zapotrzebowaniem na wodę. Jednocześnie powiększy się ilość ścieków i odpadów powstających w związku z prowadzoną aktywnością gospodarczą, dlatego niezbędne jest podłączenie terenów do sieci infrastruktury technicznej.

Dużym zagrożeniem dla środowiska naturalnego oraz uciążliwością dla mieszkańców może być również hałas oraz spaliny wytwarzane przez samochody obsługujące nowo powstały teren zainwestowany. Zwiększona

emisja spalin o wysokiej zawartości ołowiu oraz samego paliwa (nadmierne obciążenie silników), może być źródłem skażenia nie tylko atmosfery, ale również gleb i roślinności położonych w bezpośrednim sąsiedztwie głównych ciągów komunikacyjnych.

Wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska:

Różnorodność biologiczna, fauna i flora

Pojęcie różnorodność biologiczna oznacza bogactwo elementów na poszczególnych poziomach organizacji przyrody oraz częstość ich występowania. Dzieli się na:

- różnorodność gatunkową - bogactwo roślin i zwierząt,
- różnorodność genetyczną (wewnątrzgatunkową),
- różnorodność ekosystemów - bogactwo siedlisk warunkujących bogactwo ekosystemów

Realizacja zapisów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego we wsi Zaborówiec uwzględnia ochronę Przemęckiego Parku Krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu - Przemęcko - Wschowskiego, obszaru Natura 2000 (obszar specjalnej ochrony ptaków) p. n. „Pojezierze Sławskie” PLB300011.

Plan respektuje nakazy i ograniczenia w sposobie zainwestowania i zagospodarowania terenu, zgodnie z przepisami szczególnymi wynikającymi z ustanowienia wyszczególnionych wyżej form ochrony przyrody.

Skutki realizacji ustaleń Planu dla różnorodności biologicznej terenu objętego planem miejscowym będą bezpośrednie, długoterminowe lub nawet stałe. W przypadku niektórych biotycznych komponentów środowiska, może dojść do ich wzbogacenia, w przypadku innych dojdzie natomiast do nieznacznego uszczuplenia różnorodności.

Różnorodność biologiczna w części niezalesionej analizowanego obszaru przeznaczonego pod zabudowę lotniskową jest stosunkowo uboga. W rejonie istniejącej zabudowy występuje roślinność segetalna i ruderalna.

W granicach analizowanego obszaru, objętego niniejszym planem miejscowym występują cenne zbiorowiska roślinne (np. rośliny selera błotnego *Apium repens* i siedliska kwaśnych dąbrów oraz siedliska twaradowodnych oligo- mezotroficznych jezior z podwodnymi łakami ramienic) oraz zwierzęce (populacja chrząszcza jelonka rogacza *Lucanus cereus*). Jest to potencjalny specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja Przemęcka”. W pewnej odległości poza obszarem opracowania w rynn timer jezior: Dominickiego, Krzywce, Maszynek, Brzeźnie, Zapowiednik występują cenne zbiorowiska roślinne podwodnych łak ramienic.

Realizacja Planu nie wpłynie niekorzystnie na wspomniane wyżej cenne zbiorowiska roślinne.

W projekcie Planu przewiduje się korzystną dla terenu strukturę funkcjonalno-przestrzenną. Udział terenów biologicznie czynnych w przypadku zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług, zabudowy lotniskowej, nie może być niższy niż 30% powierzchni działki. Duża powierzchnia biologicznie czynna projektowanych działek może znacznie wzbogacić różnorodność biologiczną analizowanego terenu.

W projekcie planu miejscowego na istniejących i projektowanych kompleksach leśnych została wyłączona możliwość lokalizacji inwestycji.

W wyniku realizacji Planu występujące lokalnie zadrzewienia (głównie kilkuletnie sosny samosiejki) i zakrzewienia zostaną na części wyznaczonych działek wycięte, a w ich miejsce pojawi się nowa zieleń urządzona w ramach wyznaczonych w planie powierzchni biologicznie czynnych. Zieleń tę należy traktować jako kompensację przyrodniczą za zajęcie terenu. Do nasadzeń na terenie objętym Planem powinny być preferowane rodzime gatunki roślin, które byłyby dobrane zgodnie z siedliskiem, nie zaś odmiany kosmopolityczne pozbawione indywidualnych, lokalnych cech charakterystycznych dla tego terenu. Wprowadzanie zieleni o właściwej kompozycji wpłynie pozytywnie na stan środowiska. Zieleń ta będzie schronieniem dla przedstawicieli drobnej fauny bytującej na tym terenie. W przypadku realizacji obiektów kubaturowych związanych z zabudową lotniskową oraz budową dróg wystąpią oddziaływania stałe na środowisko o rozmiarze stosownym do skali zapisów Planu.

Realizacja zapisów Planu może wpłynąć w sposób bezpośredni i stały na warunki bytowania drobnej zwierzyny, związanej z dotychczas otwartymi obszarami pól oraz niewielkimi kompleksami leśnymi. Wprowadzenie ogrodzeń ograniczy lub uniemożliwi swobodną migrację zwierząt. Wszystkie te działania

(podobnie jak niska intensywność zabudowy) mogą zminimalizować negatywne oddziaływania na migracje i bytowanie drobnej zwierzyny na tym terenie oraz gwarantować zachowanie izostazji w obszarze projektu Planu.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe.

Ludzie

Projekt planu zagospodarowania przestrzennego obszaru w rejonie wsi Zaborówiec, gmina Wijewo nie wnosi niekorzystnych ustaleń pod względem zagrożeń dla środowiska oraz zdrowia i życia ludzi. Nie zubaża terenów zielonych ustanowionych obszarów chronionych. Natomiast środowisko przyrodnicze charakteryzuje się tu dużą wrażliwością na zmiany spowodowane działalnością człowieka (podłoże piaszczyste o słabo wykształconym profilu glebowym - lokalnie bez warstwy glebowej, przepuszczalne dla wód, podatne na przekształcenia).

Zrealizowane zgodnie z ustaleniami planu obiekty mieszkaniowe i usługowe nie powinny spowodować zagrożeń dla środowiska. Budowa sieci infrastruktury technicznej (sieci wodociągowej, sieci kanalizacji sanitarnej, sieci elektroenergetycznej i innej) zapewni właściwe standardy jakości środowiska.

Na obszarze objętym Planem nie występują zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia wynikające z możliwości występowania powodzi lub osuwania się mas ziemnych lub z innych przyczyn.

Nieunikniony lecz relatywnie niewielki wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza nie spowoduje zagrożeń dla mieszkańców ani dla terenów sąsiednich.

Zagrożeniem dla środowiska i pośrednio zdrowia ludzi może być zbyt wolne, niepełne zrealizowanie ustaleń planu (np. w zakresie uzbrojenia terenu) lub późniejsze zaniedbania w eksploatacji.

W prawidłowym funkcjonowaniu zapisanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przedsięwzięć istnieje potencjalne ryzyko wystąpienia poważniejszych awarii, które są trudne do określenia i zminimalizowania na etapie ustaleń Planu (np. pożar, awaria sieci kanalizacyjnej lub wodnej, itd.).

W związku z wyznaczaniem w planie terenów usługowych, obsługi produkcji oraz aktywności gospodarczej w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych istnieje ryzyko negatywnego oddziaływania tego typu inwestycji na zdrowie i jakość życia mieszkańców. Zabezpieczenie przed lokalizacją obiektów o zbyt dużej uciążliwości stanowią zapisy planu:

- ustala się zakaz lokalizacji w granicach działek obiektów i urządzeń usługowych i produkcyjnych zaliczonych zgodnie z przepisami odrębnymi do obiektów mogących potencjalnie znacząco lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- uciążliwość prowadzonej działalności w zakresie emisji hałasu, wibracji, zanieczyszczeń powietrza, substancji złownonnych oraz niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego, nie może powodować przekroczenia granic własności terenu, na jakim jest lokalizowana;

Ocena skutków oddziaływania: pośrednie, długoterminowe, stałe.

Woda

Na analizowanym terenie prawie nie występują wody powierzchniowe. W bliskim sąsiedztwie w części północno-wschodniej znajduje się jez. Brzeźnie. W związku z realizacją zapisów Planu przewiduje się spełnienie przez gospodarkę wodno - ściekową wymaganych norm prawnych, zgodnie z przepisami odrębnymi (m.in. zakazuje się odprowadzania nieczystości płynnych do gruntu i do wód graniczącego z obszarem objętym Planem).

Obszar opracowania jest położony w zasięgu fragmentu głównego zbiornika wód podziemnych - Zbiornik międzymorenowy Przemęt - GZWP nr 304 o powierzchni całkowitej 164 km². Należy on do zbiorników czwartorzędowych, w którym średnia głębokość istniejących ujęć poza granicą opracowania wynosi 25m (zasoby dyspozycyjne zbiornika wynoszą 19 tys. m³/d, moduł zasobów dyspozycyjnych wynosi 1,34 l /s/km². Zaopatrzenie w wodę projektowanej na terenie objętym planem przewidywane jest z lokalnej sieci wodociągowej oraz z ujęć własnych - do celów sanitarnych.

Zwierciadło wód gruntowych I poziomu wodonośnego nawiązuje do ukształtowania powierzchni terenu. Płytkie występowanie wód gruntowych bez warstwy izolacyjnej od powierzchni stwarza możliwość bezpośredniego negatywnego oddziaływania realizacji zapisów Planu (tj. realizacji zabudowy) na środowisko. Oddziaływania powstające na etapie realizacji zabudowy to oddziaływania, chwilowe i krótkoterminowe.

W zakresie odprowadzania ścieków zakłada się docelowo realizację komunalnej sieci kanalizacji sanitarnej i podłączenie zabudowy. Realizacja sieci kanalizacji sanitarnej spowoduje oddziaływanie krótkoterminowe, bezpośrednie i chwilowe na środowisko, ale w konsekwencji pozytywne dla ochrony wód gruntowych i podziemnych. Tymczasowo dopuszcza się gromadzenie ścieków w zbiorniku bezodpływowym o gwarantowanej szczelności i ich regularny wywóz przez koncesjonowanego przewoźnika do oczyszczalni ścieków (miejsca wskazanego przez Urząd Gminy).

Odprowadzanie ścieków do zbiornika bezodpływowego nie budzi obaw o spowodowanie zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego pod warunkiem właściwego, zgodnego z projektem lokalizacji tego zbiornika (zbiornika z atestem) oraz instalacji doprowadzającej do niego ścieki. Zawsze może istnieć niebezpieczeństwo pogorszenia jakości wód gruntowych podczas opróżniania zbiornika. Takie oddziaływanie bezpośrednio nie jest zależne od realizacji ustaleń Planu.

Po wybudowaniu kanalizacji na terenie opracowania i odprowadzaniu ścieków do oczyszczalni, na etapie funkcjonowania zabudowy zasadniczo nie powinno dochodzić do oddziaływań na środowisko wodno-gruntowe tego terenu. Służyć temu mają również właściwe, zgodne z przepisami odrębnymi rozwiązania techniczne. W projekcie Uchwały Rady Gminy Wijewo w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w celu ochrony zasobów i jakości wód przewidziano następujące rozwiązania: W zakresie zaopatrzenia terenów w wodę:

- ustala się pobór wody z gminnej sieci wodociągowej, według technicznych warunków przyłączenia, zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi,
- dopuszcza się pobór wody z własnych ujęć wodnych – do celów sanitarnych,

W zakresie odprowadzenia ścieków ustala się m. in.:

- ustala się obowiązek odprowadzania ścieków sanitarnych (bytowych, komunalnych) do sieci kanalizacji sanitarnej,
- dopuszcza się budowę bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne (szamba), do czasu wybudowania sieci kanalizacji sanitarnej,

W zakresie odprowadzenia wód opadowych:

- obowiązuje gromadzenie wód opadowych na własnym terenie,

W zakresie zagospodarowania odpadów:

- stałe odpady bytowo-gospodarcze gromadzić w sposób zapewniający ochronę środowiska do kontenerów zlokalizowanych na terenie własnym, według przyjętego na terenie gminy systemu i zgodnie z przepisami szczególnymi.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, krótkoterminowe, chwilowe.

Powietrze

W wyniku realizacji projektu Planu, nie powinno dochodzić do intensywnego, negatywnego oddziaływania na powietrze atmosferyczne na skutek emisji niskiej.

W Planie przyjmuje się, że zaopatrzenie terenów w ciepło odbywać się będzie na bazie ogrzewania gazowego lub innego z ekologicznych źródeł zasilania i z wykorzystaniem technologii nie powodujących przekroczenia dopuszczalnych norm w zakresie zanieczyszczenia powietrza.

Tak więc energię dla celów grzewczych można wytwarzać na bazie paliw (płynnych, gazowych i stałych), charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji oraz można wykorzystywać energię elektryczną. Także wykorzystać można alternatywne źródła energii („Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009 - 2012 z perspektywą do 2016”).

Oddziaływanie bezpośrednie, krótkotrwałe i chwilowe na powietrze może wystąpić na etapie realizacji zabudowy, co związane będzie z dowozem materiałów budowlanych na teren działki. Również wzmożony ruch komunikacyjny na drodze gminnej oraz drogach dojazdowych, może generować większą ilość zanieczyszczeń atmosferycznych. Zabudowa letniskowa z definicji nie powinna powodować zwiększania zanieczyszczenia

powietrza w okresie największego zagrożenia czyli w sezonie grzewczym. Generalnie zanieczyszczenia powietrza nie będą duże i nie będą przekraczały dopuszczalnych norm.

. Również poza zabudową mieszkaniową z dopuszczeniem usług, zagrodową i nielicznymi terenami aktywności gospodarczej nie występują oraz nie są projektowane obiekty, które mogłyby powodować pogorszenie stanu jakości powietrza atmosferycznego.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, krótkoterminowe i długoterminowe.

Powierzchnia ziemi

Obszar objęty planem charakteryzuje się nieznacznym zróżnicowaniem morfologicznym, w związku z tym nie należy spodziewać się istotnych zmian ukształtowania powierzchni w wyniku realizacji zapisów planu.

Projektowana na tym terenie budowa obiektów kubaturowych, jak również budowa dróg, parkingów, może generować przekształcenia powierzchni ziemi o charakterze oddziaływania bezpośredniego i stałego. Oddziaływania te będą zazwyczaj zachodzić w miejscu realizacji przedsięwzięcia, jednak niekiedy mogą one dotyczyć również terenów sąsiednich - w sposób bezpośredni, krótkoterminowy lub chwilowy, szczególnie w okresie wzmożonych prac ziemnych (fundamentowanie, uzbrojenie terenu, budowa dróg).

Na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w Zaborówcu występują grunty V-VI klasy bonitacyjnej. Zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze reguluje ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów ornych i leśnych - jednolity tekst ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, (Dz. U. 2017 r. poz. 1161).

Dla zabezpieczenia powierzchni ziemi oraz gleby, na obszarze planowanej zabudowy zakazuje się (poza obrysem projektowanych budynków) przekształceń powierzchni ziemi, zakłócających naturalną rzeźbę terenu. Ustala się wykorzystanie nadmiaru mas ziemnych pozyskanych podczas prac budowlanych w obrębie działki budowlanej lub usuwanie ich, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na obszarze objętym Planem nie występują udokumentowane złoża kopalin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019r. poz. 868).

Projekt planu nie przewiduje na terenie planu działalności w wyniku, której występowałoby zagrożenie zanieczyszczenia powierzchni ziemi.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe.

Krajobraz

Realizacja ustaleń planu uporządkuje funkcjonalnie teren i przyczyni się do zachowania ładu przestrzennego. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nastąpi trwałe przekształcenie krajobrazu terenów przeznaczonych pod nową zabudowę. Tereny otwarte zostaną przekształcone w obszary zabudowane.

Na krajobraz będzie miała wpływ forma powstającej zabudowy oraz towarzysząca jej zieleń. Dzięki szczegółowym zapisom planu z zakresu wymagań architektonicznych i ochrony krajobrazu nowe budynki i budowle powinny harmonijnie wpisywać się w otaczający krajobraz.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe.

Klimat

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nastąpią zmiany w wielkości powierzchni utwardzonych i zabudowanych, a także zwiększenie ilości źródeł ciepła w wyniku wprowadzenia nowej zabudowy. Lokalnie teren zabudowany będzie charakteryzował się podwyższoną temperaturą powietrza, większymi dobowymi wahaniami temperatury powietrza, zwiększonym zacienieniem niektórych terenów oraz powstawaniem dużych prędkości wiatru przy narożnikach budynków, silnymi podmuchami wiatru i unoszeniem się kurzu. Jednak ze względu na fakt, iż plan obejmuje tereny już zurbanizowane, zmiany spowodowane wprowadzeniem ustaleń planu nie będą istotne.

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe.

Hałas

Na omawianym terenie głównym źródłem hałasu jest i będzie ruch samochodowy związany z istniejącym układem komunikacyjnym oraz nowy obsługujący nowo powstałe tereny zainwestowane. Nastąpi wzrost poziomu hałasu komunikacyjnego, spowodowany zwiększeniem przepływu samochodów obsługi. Potencjalnym źródłem hałasu mogą być także usługi i aktywność gospodarcza.

Wskazuje się, że tereny zabudowy oznaczone na rysunku planu symbolami MNU, ML, należą do kategorii terenów wymagających ochrony akustycznej. Zakazuje się przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu, określonych dla tej kategorii, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014, poz.112).

Ocena skutków oddziaływania: bezpośrednie, długoterminowe, stałe.

Promieniowanie niejonizujące

Źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego mającego negatywny wpływ na środowisko mogą być:

- linie przesyłowe energii elektrycznej,
- stacje elektroenergetyczne,
- stacje radiowe i telewizyjne,
- stacje telefonii komórkowej,
- urządzenia diagnostyczne,
- niektóre urządzenia przemysłowe.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, ustalono obowiązek zachowania normatywnych odległości zabudowy od istniejących i projektowanych linii elektroenergetycznych, w obrębie których obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenów określone w przepisach odrębnych.

Stacje i linie elektroenergetyczne oprócz promieniowania elektromagnetycznego wytwarzają również hałas i wibracje, uzewnętrzniające się szczególnie w okresach podwyższonej wilgotności powietrza.

Dobra materialne

Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań ustaleń zawartych w planie na istniejące formy ochrony środowiska kulturowego.

Tereny sąsiednie

Z uwagi na lokalny, miejscowy, charakter oddziaływań wynikających z realizacji ustaleń planu, nie przewiduje się znaczącego oddziaływania ustaleń projektu planu na tereny sąsiednie.

Obszary Natura 2000

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Wijewo, gmina Wijewo uwzględnia (poprzez odpowiednie zapisy ustaleń planu) objęcie przedmiotowego terenu takimi formami ochrony przyrody, jak: park krajobrazowy (Przemęcki Park Krajobrazowy), obszar chronionego krajobrazu (Obszar Chronionego Krajobrazu - Przemęcko - Wschowski i kompleks leśny Włoszakowice.), obszar Natura 2000 (obszar specjalnej ochrony ptaków - Pojezierze Sławskie oraz Ostoja Przemęcka).

Projektowana zabudowa położona w odległościach powyżej 100m od najbliższego jeziora nie powinna wpływać niekorzystnie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 - Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Pojezierze Sławskie”, w tym na gatunki i siedliska ptaków. Realizacja planu nie będzie miała wpływu na zasiedlanie w okresie lęgowym jezior przez populację licznych gatunków ptaków (21 gatunków), w tym gatunków (3 gatunki zewidencjonowane) z Polskiej Czerwonej Księgi.

Projektowane na tych terenach funkcje to obszary w ogromnej większości mieszkaniowe, które stanowią naturalne uzupełnienie struktury przestrzennej miejscowości i są położone przy istniejących drogach i bliskim

dostępie do mediów. Ustalenia planu nie przyczynią się, więc do pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których obszary Natury 2000 zostały wyznaczone.

Projektowana w Planie zabudowa nawiązywać będzie do tradycyjnych wzorców architektonicznych stosowanych na terenach wiejskich i będzie harmonizowała z otaczającym krajobrazem.

4.2.2. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Projekt planu miejscowego wprowadza dla wydzielonych jednostek urbanistycznych dodatkowe ustalenia i ograniczenia, które mają na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko. Za najważniejsze w tym względzie należy uznać następujące zapisy:

- wszelka działalność w obrębie terenu objętego planem miejscowym winna respektować obowiązujące przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska dotyczące:
 - Przemęckiego Parku Krajobrazowego;
 - Obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pojezierze Sławskie, kod PLB300011;
 - Specjalnego obszaru ochrony Natura 2000 Ostoja Przemęcka, kod PLH300041
 - Obszaru Chronionego Krajobrazu "Przemęcko – Wschowski i kompleks leśny Włoszakowice";
- ustala się zakaz lokalizacji w granicach działek obiektów i urządzeń usługowych i produkcyjnych zaliczonych zgodnie z przepisami odrębnymi do obiektów mogących potencjalnie znacząco lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- uciążliwość prowadzonej działalności w zakresie emisji hałasu, wibracji, zanieczyszczeń powietrza, substancji złośliwych oraz niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego, nie może powodować przekroczenia granic własności terenu, na jakim jest lokalizowana;
- wprowadza się wymóg utrzymania poziomu hałasu w granicach dopuszczalnych norm określonych przepisami odrębnymi na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług, oznaczonej na rysunku planu miejscowego symbolem MNU oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i letniskowej - ML;
- zagospodarowanie terenu objętego planem musi uwzględniać jego położenie w obszarze o znacznych zasobach wód podziemnych w obrębie utworów czwartorzędowych „Zbiornik międzymorenowy Przemęt (dawny Zbąszyń)” – Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 304, objętego reżimem wysokiej ochrony i być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, w szczególności w zakresie prowadzenia właściwej gospodarki wodno-ściekowej.

Wprowadzone rozwiązania ograniczają negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi, zostały dostosowane do planowanej funkcji i potrzeb wynikających z uwarunkowań ekofizjograficznych.

4.2.3. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

W trakcie prac nad projektem planu analizowano wnioski złożone do planu, zapisy w studium i innych dokumentach wyższego rzędu oraz wyniki innych opracowań planistycznych dla gminy Wijewo. W rezultacie przeprowadzonych analiz przyjęto wariant optymalny, odrzucając część złożonych wniosków, planując zagospodarowanie zwarte, będące kontynuacją zabudowy i funkcji istniejącej, ograniczając w ten sposób znaczącą ingerencję w środowisko. Z uwagi na ilość wnioskowanych zmian do sposobu zagospodarowania

przestrzennego, podjęcie wariantu odrzucającego większość wniosków wiązałoby się ze wzrostem niekontrolowanego zainwestowania różnymi formami zabudowy oraz ograniczyłoby to rozwój gospodarczy gminy.

W trakcie sporządzania projektu planu nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy. Rozwiązania zastosowane w projekcie planu są w pełni zasadne z ekologicznego oraz ekonomicznego punktu widzenia. Zaproponowane rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenów, sposobu ich zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej, gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru. Projekt zawiera sformułowania zapewniające ochronę w zakresie środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz kształtowania ładu przestrzennego. Przyjęte w projekcie planu ustalenia nie naruszają również zasady zrównoważonego rozwoju.

Nie istnieje zatem potrzeba wskazania alternatywnego, w stosunku do przedstawionego w projekcie planu, rozwiązania w zakresie zagospodarowania projektu mpzp w gminie Wijewo.

4.2.4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Metody analizy skutków realizacji planu można podzielić na zapobiegawcze i kontrolne. Do pierwszych należy nadzór budowlany, prowadzony na miejscu w ramach uprawnień kierownika nadzoru oraz przez służby nadzoru budowlanego szczebla powiatowego. Winny one systematycznie monitorować proces inwestycyjny, co do zgodności zapisów planu oraz techniczno-technologicznych założeń wykonawczych. Podobną rolę pełnić będą etapowe i końcowe odbiory prac, przeprowadzane przez specjalistyczne służby do tego uprawnione (straż pożarna, służby sanitarne, służby ochrony środowiska).

Na etapie proinwestycyjnego funkcjonowania obiektów, muszą być przeprowadzane analizy kontrole, wynikające z uprawnień i rozstrzygnięć ustawowych, przez organy państwowe do tego powołane (WIOŚ, straż pożarna) oraz instytucje zawiadujące infrastrukturą. Kontrole powinny obejmować między innymi:

- monitoring systemów unieszkodliwiania ścieków, w tym okresowa (raz w roku) kontrola szczelności i systematycznego opróżniania zbiorników bezodpływowych (szamb) na ścieki sanitarne oraz ich likwidacja po zakończeniu budowy kanalizacji sanitarnej,
- kontrolę podczyszczania wód opadowych (raz w roku),
- ciągłą kontrolą systemu gospodarki odpadami,
- kontrolne pomiary jakości powietrza atmosferycznego,
- kontrolne pomiary emisji hałasu na granicy terenu lokalizacji przedsięwzięcia (o ile hałas wystąpi).

4.2.5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Gmina Wijewo nie sąsiaduje bezpośrednio z terytoriami innych państw i nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska. Przyjęcie do realizacji rozwiązań zapobiegających i ograniczających oddziaływanie na środowisko miejscowego planu, wyeliminuje ewentualne konflikty w zagospodarowaniu terenów sąsiadujących.

5. Podsumowanie w języku niespecjalistycznym

Realizacja planu zgodnie z jego ustaleniami zmieni dotychczasowy sposób użytkowania gruntów. Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne zawarte w projekcie planu miejscowego zgodne są z uwarunkowaniami określonymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wijewo. Realizacja zabudowy przy zachowaniu ustaleń szczegółowych zawartych w planie nie spowoduje zmian w środowisku przyrodniczym na poziomie wyższym od obowiązujących standardów. Zakres oddziaływań uzależniony jest w dużym stopniu od sposobu realizacji inwestycji. Zastosowanie w trakcie budowy i eksploatacji proekologicznych metod może w znakomity sposób zmniejszyć niekorzystne skutki.

Stopień potencjalnych oddziaływań na środowisko, jakie zostaną wprowadzone w wyniku realizacji ustaleń projektu planu, będzie zróżnicowany. Efektem wdrażania ustaleń określonych w zapisach projektu planu jest wystąpienie zarówno korzystnych zmian w środowisku, prowadzących do odbudowy jego walorów jak i zmian negatywnych - prowadzących do degradacji środowiska.

W związku z uruchomieniem nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo-usługową czy zagrodową zniszczeniu ulegnie biologicznie czynna warstwa gleby. Rozwój funkcji mieszkaniowej spowoduje zwiększenie zapotrzebowania na energię ciepłą, co wiązać się będzie ze zwiększeniem emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz zwiększonym zapotrzebowaniem na wodę. Jednocześnie wraz ze wzrostem ilości mieszkańców powiększa się ilość ścieków i odpadów powstających w gospodarstwach, dlatego niezbędne jest podłączenie terenów do sieci infrastruktury technicznej.

Negatywny wpływ na środowisko mogą mieć również wszystkie większe zakłady usługowo-rzemieślnicze zlokalizowane w zabudowie mieszkaniowej (np.: lakiernictwo, blacharstwo, mechanika pojazdowa itp.). Precyzyjne określenie tego wpływu jest jednak ograniczone, gdyż zasięg i zakres oddziaływania na środowisko poszczególnych zakładów będzie zależny od charakteru usług.

Dużym zagrożeniem dla środowiska naturalnego oraz uciążliwością dla mieszkańców może być również hałas oraz spaliny wytwarzane przez samochody obsługujące nowo powstałe tereny zainwestowane. Zwiększona emisja spalin o wysokiej zawartości ołowiu oraz samego paliwa (nadmierne obciążenie silników), może być źródłem skażenia nie tylko atmosfery, ale również gleb i roślinności położonych w bezpośrednim sąsiedztwie głównych ciągów komunikacyjnych. W celu zachowania funkcjonalności przydrożnych zadrzewień, konieczne jest uzupełnienie szpalerów gatunkami odpornymi na zanieczyszczenia.

W związku z uzupełnianiem zabudowy, potencjalnej likwidacji ulegną naziemne trasy i korytarze migracyjne zwierząt. Jednakże z uwagi na brak występowania w granicach opracowania planu obszarów wartościowych przyrodniczo, w tym korytarzy ekologicznych, zadrzewień śródpolnych czy obszarów podmokłych, straty wynikające z przekształceń obszaru planu będą stosunkowo niewielkie.

Ponadto projekt planu miejscowego zawiera ustalenia i ograniczenia, które mają na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko. Za najważniejsze w tym względzie należy uznać następujące zapisy:

- na terenach objętych planem, obowiązuje zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- uciążliwość prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie emisji wibracji, hałasu, zanieczyszczenia powietrza, substancji zapachowych, niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego oraz zanieczyszczenia gruntu i wód, nie może powodować przekroczeń obowiązujących standardów środowiskowych określonych w przepisach odrębnych oraz wywoływać konieczność ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania,
- uciążliwość prowadzonej działalności gospodarczej nie może przekroczyć wartości dopuszczalnych na granicy terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny,
- zakaz odprowadzania nie oczyszczonych ścieków do wód: powierzchniowych, podziemnych i do gruntu,
- wprowadza się wymóg utrzymania poziomu hałasu w granicach dopuszczalnych norm określonych przepisami odrębnymi na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług, oznaczonej na rysunku planu miejscowego symbolem MNU oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i letniskowej - ML,
- zasada, iż wszystkie liniowe elementy infrastruktury technicznej wraz z towarzyszącymi urządzeniami, do poszczególnych obiektów, powinny być usytuowane pod lub nad ziemią (linie elektroenergetyczne niskiego i średniego napięcia napowietrzne lub kablowe oraz telefoniczne wyłącznie kablowe),
- obowiązek zachowania normatywnych odległości zabudowy od istniejących i projektowanych linii elektroenergetycznych,
- gromadzenie stałych odpadów bytowo-gospodarczych w szczelnych pojemnikach i kontenerach zlokalizowanych przy posesjach, przy zapewnieniu ich systematycznego wywozu na zorganizowane składowisko odpadów.

6. **Oświadczenie autora**

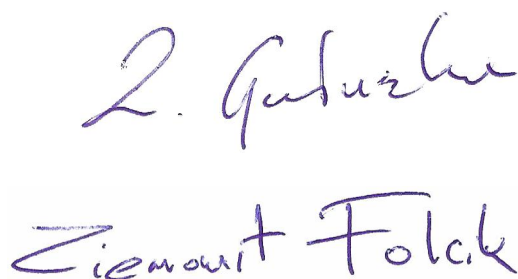
Oświadczam, że zgodnie z art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, jednolite studia magisterskie i posiadam, co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących prognozy oddziaływania na środowisko, oraz brałem udział w przygotowaniu, co najmniej 5 prognoz oddziaływania na środowisko, w związku z tym spełniam ustawowe wymogi dla autora prognozy oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr inż. Zbigniew Gałuszka

mgr inż. Ziemowit Folcik

(podpis)



Z. Gałuszka
Ziemowit Folcik